

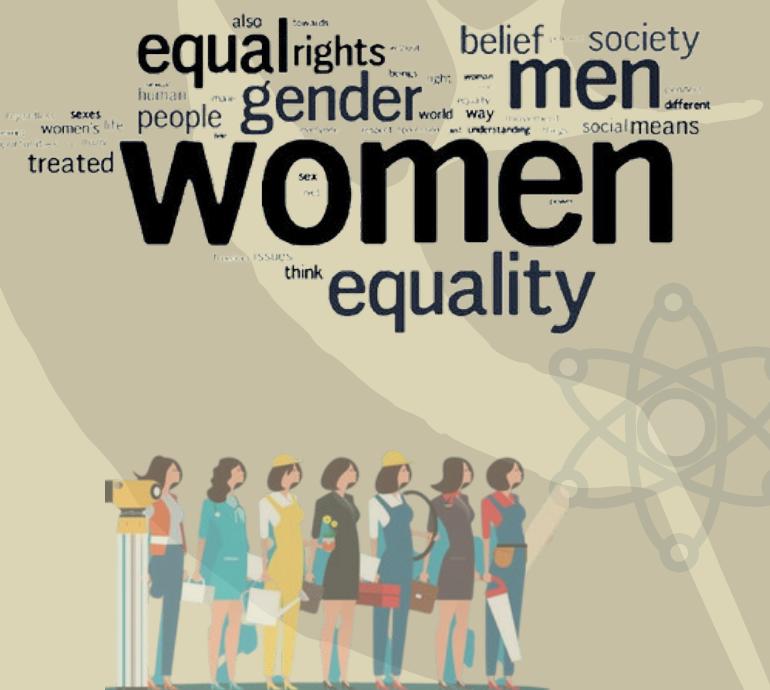

G.H. RAISONI INSTITUTE OF ENGINEERING AND TECHNOLOGY , PUNE

AN AUTONOMOUS INSTITUTE AND AFFILIATED TO SAVATRIBAI PHULE PUNE UNIVERSITY
ACCREDITED BY NAAC WITH A+ GRADE WITH 3.34 CGPA ON 4 POINT SCALE

ASPIREZONE

2020

"A WOMAN WITH A VOICE IS, BY DEFINITION, A STRONG WOMAN." — MELINDA GATES

"The journey matters as much as the goal." -kalpana chawala

Computer Engineering

- Computer witnessed development in areas like networking , multimedia and internet that leads to diverse job opportunities .The sector is also following the fastest growth and rapid change in technology .Research in software and hardware techniques necessitates to keep pace with the rapid advancements.
 - The Computer Department is set to introduce the subject from basic to state of art in the related areas . Department has laboratories like hardware & software labs ,Computer Network ,Computer Graphics ,Multimedia & Simulation lab .The advanced database ,Software Architecture and Intelligent System laboratories supplement the courses. The department hosts seminars , workshop ,guest lecture of eminent personalities in the related field.
 - Computer students associations chapter supplements the teaching by arranging seminars ,workshops and conferences .The Department has well qualified and experienced faculty .Being the fastest developing branch , class room teaching is supplemented with the lectures with the lectures of eminent working professionals from the related areas.
 - Apart from regular curriculum ,department also provides training on python & Artificial Intelligence as well as web technology .
- Program Educational Objective(PEOs)**
- PEO1: The Computer Engineering program graduates will be capable to apply the basic skills in engineering and have conceptual understanding to cater the needs of the industry.
 - PEO2:The graduates will be able to understand the requirements of the society and provide solutions by applying the technical knowledge related to their field professionally.
 - PEO3:The graduates will be able to enhance their programming skills with logical thinking for application design and deployment and be able to pursue higher studies and research.
 - PEO4:The graduates will be able to communicate and apply the acquired engineering knowledge individually & as a team for the successful implementation of projects .
 - PEO5:The graduates will be able to understand moral , ethical and social values to function as responsible citizens of society .

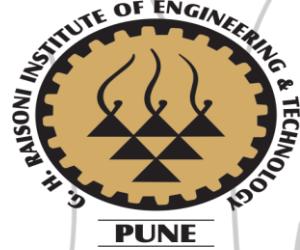
Program Outcomes(POs)

- Engineering Graduates will be able to :
- PO1: Develop the ability for applying the basic knowledge and skills from mathematics ,science and engineering .
- PO2:Analyze and develop computer based system .
- PO3:Identify formulate and provide solutions to engineering problems.
- PO4:Design and develop software systems and process to meet requirements of society .
- PO5:Use and apply modern software and hardware tools .
- PO6:Develop an understanding of the social and ethical responsibilities of an engineer.
- PO7:Inculcate self motivation and team work to address multi disciplinary areas.
- PO8:Groom communication and presentation skills for development of domain interface with society.
- PO9:Apply the knowledge acquired in interdisciplinary areas and projects.
- PO10:Develop lifelong learning skills for keeping pace with rapidly changing technology .

Program Specific Outcomes(POs)

- PSO1: TO understand programming languages . Databases ,Operating systems and networking concepts and protocols .
- PSO2:To do analysis and Design of software systems using relevant mathematical model and software design tools .
- PSO3:To apply the knowledge of computer science for solution of industry problems.
- PSO4:To promote leadership ,motivation ,ethics & morals.
-

“ A life without dreams is not worth living.”

G. H. Raisoni Institute of Engineering and Technology, Wagholi, Pune

Vision

Our vision is to achieve excellent standards of quality education by keeping pace with rapidly changing technologies. Our continuous endeavour is to create manpower of global standards with capabilities of accepting new challenges.

Mission

Our efforts are dedicated towards imparting quality and value based education to raise the satisfaction level of our students. Our strength is directed towards creating competent professionals.

Our endeavour is to provide all possible and sustainable support to promote research and development activities.

Magzine Contents

Sr .No	Title	Page no
1	Association Details	
2	Principal's words	
3	From administration desks..	
4	Hod's words	
5	Faculty details & working staff details	
6	Academic's Achievement of Students	
7	Student Placement 2018-19	
8	Students Placement 2019-20	
9	Students Internships 2019	
10	Sports & Drama Achievement	
11	Department event's	
12	Student articles-Marathi Section	
13	Student Articles –English section	
14	Student's Facts ,Skeches,Photography	
15	Snapshots	
16	Thank you	

**G. H. Raisoni Institute Of Engineering And Technology Department of
Computer & IT Engineering Association of Computer & IT Engineering
Student**

**Prof. Pankaj Khambre
(Faculty coordinator)**

**Prof. Rachana Sable
(H.O.D)**

Sr.No	Name	Post
1	<i>Shivling Kharade</i>	<i>Joint Secretary</i>
2	<i>Madhura Sathe</i>	<i>Joint secretary</i> <i>Magazine Head</i>
3	<i>Sachin Shinde</i>	<i>Joint secretary</i>
4	<i>Kaustabh salunkhe</i>	<i>Deputy joint secretary</i>
5	<i>Aniket Shinde</i>	<i>Deputy joint secretary</i>
6	<i>Sanket Arote</i>	<i>Deputy joint secretary</i>
7	<i>Akshay Toshniwal</i>	<i>Treasurer</i>
8	<i>Trupti Burkul</i>	<i>Treasurer</i>
9	<i>Saurabh Jadhav</i>	<i>Software Head, Workshop and Event Coordinator</i>
10	<i>Rutuja Das</i>	<i>Software Head</i>
11	<i>Omkar Gawali</i>	<i>Hardware Head</i>
12	<i>Shweta Mache</i>	<i>Creative head</i>
13	<i>Surabhi Kanade</i>	<i>Creative head</i>
14	<i>Vaishanvi jadhav</i>	<i>Creative head</i>
15	<i>Pradip Ware</i>	<i>Creative head</i>
16	<i>Siddesha Pawade</i>	<i>Creative head</i>
17	<i>Pragya Chandra</i>	<i>Public Relation Head</i>
18	<i>Siddharth Nambiar</i>	<i>Public Relation Head</i>
19	<i>Rohan Bhatia</i>	<i>Marketing Head</i>
20	<i>Shivam Patil</i>	<i>Marketing Head</i>
21	<i>Darshan Shewale</i>	<i>HR Head, Magazine Head, workshop coordinator</i>
22	<i>Prishita Kumar</i>	<i>TE-Computer Class Representative</i>
23	<i>Harshada Patil</i>	<i>SE-Computer Class Representative</i> <i>-Creative Head</i>
24	<i>Gururaj Puranik</i>	<i>TE-IT Class Representative</i>
25	<i>Sana Aland</i>	<i>SE-IT Class Representative</i>

The Best Principle's Words

➤ About the “Computer Department”

- It was established in 2007 .We understood the importance of computer .We are lucky we got very good faculty members. We have good laboratories . WE have to also kept pace with the changing technology.

3 Years back we understood the of A.I. credits goes to Dr. Parag Kulkarni. Dr. Rajeet Chaturji they guided us and told us that though you are affiliated to the university. You should not be dependent on that you should start courses. Our five faculty members pursuing Ph.D. in A.I. .Our students also did a project, like Hackathon and we have also extended Hackathon into Ideathon Incubation Centre is also established. Computer department is very active. The faculties are very dynamic They update their knowledge in NPTEL courses that stood in top 2% rank in India .the computer department is the very good department , and very good placements in the computer department, whatever the top placement of the college has got from the computer department. We have the core graduate program also in computer department.

DR. R.D KHARADKAR

➤ Want to do for department....

-Firstly I want to start courses on Ph.D. programs and research computer engineering . Second thing is that we are planning for some adobe program like cloud computing ,A.I. Machine learning and problem solving on industrial revolution ,Human intelligence and A.I. can be blended forward ,now we are an autonomous . We will to find the requirement of industry and we have to ready for that. Some jobs in computer like cloud computing web security ,we will go for those courses and make the students ready for that jobs . I am very happy because some students get internships. Our computer department established 1 international journal and It has impact factor of 0.9 .

➤ About the placements of our department.....

-Nowadays lot of opportunities are available in the computer and IT department only . Consistency in the academics is very important and you yourself should acquire some skills higher study is one of the domain which requires attention from the students . Some students they don't get the jobs that why they go for higher studies that should not happen .Right from the second year you should plan for this at least one degree should be completed from foreign university.

□ Rapid Fire

➤ Hometown.....

-My hometown is Pune itself ,for education purpose. I stayed in Solapur later on I completed my education in COEP Pune I completed my P.G. in Walchand college of engineering Sangli.

➤ Sir how do you manage all that....

-I do this for my own happiness. I can perform but in the friend circle. I try to do all these things because it makes me feel good. I don't watch T.V. serials rather I take out my instruments and play for half an hour it gives me pleasure to follow my hobbies. "Time is not available , you have to create time ." Follow your passion while going home I have one and half to myself .In that time I watch YouTube of interest or listened music ,you should find a good mentor.

➤ About overall journey

-I cleared some government exams and served as CLASS-II government employee. After that I worked in the corporate sector, like Bajaj Auto Tata Motors and NDDD. But at the time many private engineering colleges were coming up and I had the passion for teaching and one good college belonging to walchand's group established in Solapur .I was working in the government department and the management called me .There was need for faculty and some how I had the credentials and they selected me on the spot after 10 mins of interview. I accepted the job and accepting the teaching post .

➤ Hobbies....

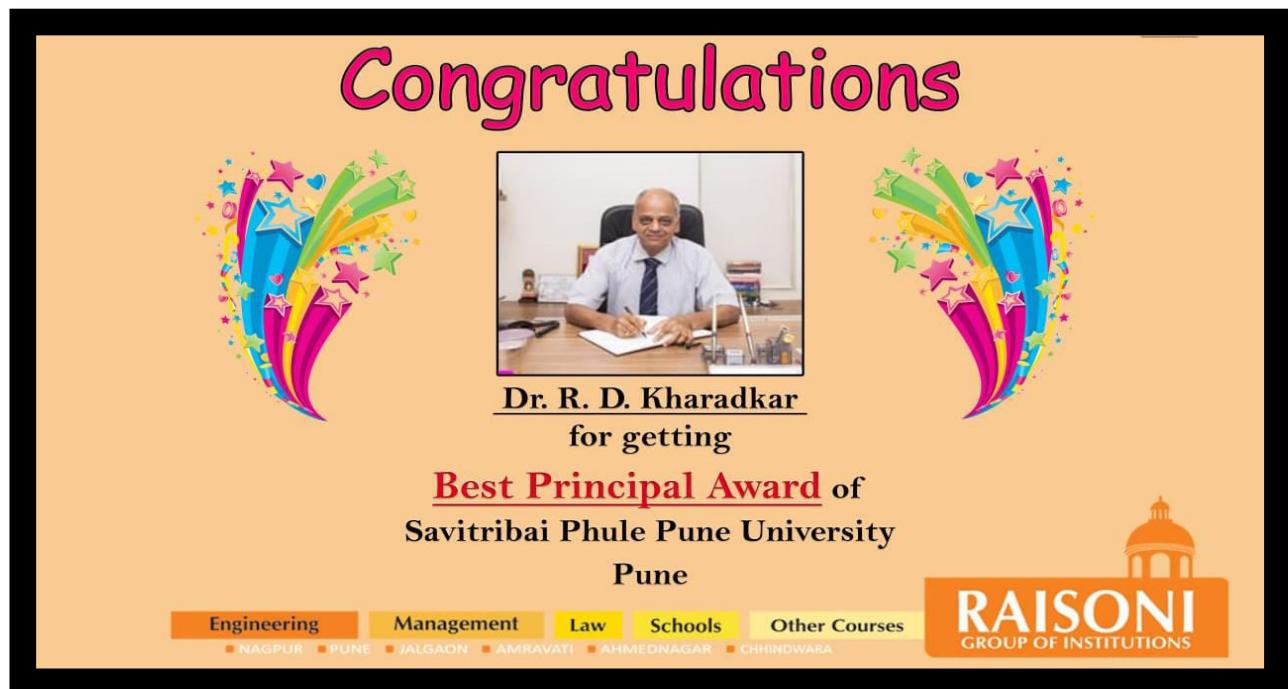
-I wont say hobbies exactly but I do follow my interests . I love to do swimming and learnt at the age of 40 . Then I also love to play instruments like synthesizer, Casio .I think that I don't have good voice so learnt to play instruments .While pursuing my interest I learned all the acquired skills like memory , Music, Sports etc. can be developed at the stage of life.

➤ Recently got “The Best Principle Award“ ,how you feel about it..

- I felt very happy .This is all about contribution and support of students and management Pune University. It is very reputated university in the world. This great honor and I am very happy ,this is not award alone . This is achievement of the whole Institute .

➤ Expectation from students...

-I am happy with the students but they should keep pace with the changing technologies ,I want to share experience, last month we arranged National level Hackathon ,in that many students were active but some students they were in that way passive they should take part or visit and see how others were doing nowadays these disciplines are also becoming interdisciplinary means computer person also find jobs in electric vehicle or network security. College organizes many programs for the benefits of the students ,and students actively participated in it.Nowadays the traditional learning is slowly being replaced by project based learning ,they should become job creators, we are ready help you , we have established three start-ups in the college . They should have the problem solving attitude.

Dean Academic's

➤ About computer department ...

Good students and mature students in computer branch, department conducts some good activities. For the placement, senior students take the lead, it is good for juniors, training the aptitude sessions. Specially the third and fourth year students are mature And it is good that they are taking initiative for T&P office, This things didn't happened in any private collages, I have also worked with that good faculty. They take everything positively and work on that things.

Mr . Korade Sir

➤ Rapid Fire

Q. Sir, which is your Hometown?	Q. Which is your Role Model?	Q. Sir, Who is your favourite Singer?
Amaravati.	My Role model is K watt sir and ATP sir due to I came in the teaching profession. Inspired us. They said learning basically on routine work.	Kishor Kumar.
Q. Where you start your profession?	Q. sir, what is your Moto?	Q. Sir, What are your hobbies?
Before starting my profession, I worked one year in kirloskar, after completing the COEP then I wanted to teach the students so I started the teaching in government collage	To become a good teacher who is loved by the students.	Playing Chess and badminton.
		Q. Good book for the students?
		Mrutyunjay,

➤ Message to the students.....

Student should take the benefits of Events And Workshops, students never asks the Question to any faculty or guests during lectures and students also be prepared to show positive attitude towards Faculty. Everyone should have active participation in sports and other extracurricular activities, we are ready to provide the students all the necessary help and support and also the faculties that they need but none of the students come forward or ask for any support.

Mr. Hule Sir

VICE PRINCIPLE

➤ About computer department ...

Computer Department is an emerging branch Department have good placements also there are good students are in department, We want to extend courses, we are trying to introduce the P.G. of Ph.D. courses for computer department.

➤ Rapid Fire

Q. How did you came into these profession?	responsibilities.	Q. Who is your role model?
From My childhood I like the teaching, so after completing my graduation I came to these profession.	Q. where do you see yourself in next five years (as a vice principal)?	My role model is my teacher. Krishna Reddi, I am inspired by him. He is a brilliant teacher.
Q. How did you come in administration?	There is no such decision but we vision that we are trying for the institute goes for the private university, to become more involved with engineering skill of student, and to make a different from other institutes.	Q. Sir, What are your hobbies?
Accidently came in administration, I like teaching but now I am enjoying my		I love watching cricket and I listening music while going for walk.
		My Favourite singer is Kishor Kumar and favourite Player is Virat Kohli.

➤ Message to the students.....

Students should be focus on learning at any manner, not only in academics, but also in other manner. They should be try to learn new things.

Head Of The Department

Miss Rachana Sable

➤ **About department ..**

There is a huge scope for development of student for department. The tools and technologies which is used by world is related to our department.

➤ **Future plans about our department about autonomy ...**

To provide opportunity to students through a platform to build bridge between students and industry .Students should be capable of solving industrial needs using there skills which we are trying to provide them .I think S.E. department is not on track should be more sincere we do not want to stick outdated syllabus of university as we have got an “Autonomy”. We can change our syllabus according to recent technologies and trends in market/industry, So that our student should not lack behind the running techonologies.

➤ **Rapid Fire**

Q. Where do you see yourself in next five years ?

I can see myself getting doctrate degree as am pursuing Ph.D. in AI and ML.

Q. Who is your role model ?

My role model is my mother ,Happiness on her face motivates me to go ahead and ahead.

Q.Favourite singer :

Kishor kumar and Mukesh

Q. Hobby :

Reading , Listening Music .
Like to learn new things .

Q.favourite book : is Chetan Bhagat.

Einstein's : It is inspiring and life changing book .

Nelsan Mandela it is also on of the Favourite motivational book .

Q. Which is your hometown?

Nagpur.

Q. What made you to choose the teaching profession?

Teaching is my profession.

Basically

from childhood my dream is to become good teacher.

➤ **Responsibilties of student :**

Third year students are trying but second year students should willingly come forward to showcase their talent.Student should be benefitted by different workshop and program which we are arranging to develop their skill set .

➤ **Message to the students:**

Student should be attentive and supportive which and every aspect which we are providing to them so that we can appeal our department one of most important aspect more research paper should be published students reading should be improved .Our department is lagging in getting good publications and petants should be.

HOD's words...

➤ **About our computer department....**

Computer department is very vibrant, dynamic and the department has efficient people. CS-IT department is the biggest department of our collage and has a very good strength, students are coming from very good educational Background and quite co-operative, actively participating in all the events like Ideathon and Hackathon, cultural festival. I really love the Department. I got very good support from all the colleagues and our staff is very sincere and highly educated, our department has doctorate people. There is a very good team with proper understanding and good bondings.

➤ **Plans for our department in next five years.....**

I am planning in such a way that our department should be known for its expertise in pune. Suppose any one wants to take admission in computer department it should be because of our efficiency and expertise. Now that we are autonomous we can plan our own syllabus, we can decide our own strategy. We should become so efficient so students would voluntarily want to take admission in our collage within two three years I plan to take our department to a great heights. Our big dream is to take our department among the top ten in Pune.

➤ **About the research work in our department.....**

Our department is lacking in the research work due to lack of awareness and motivation about it. I think the students co-operation is also not good and I think student should take research work seriously mostly the students of 3rd year and final year. There are many things that our staff has to inform the final year students but they are never found in the college. So I want them to be present in the college as much as they can.

➤ **Rapid Fire**

Q. Which is your hometown

Nagpur.

Q. How did you come into teaching profession?

I was born and brought up in Nagpur, I have completed my graduation in Nagpur. After graduation I started Working from 2001 in Mumbai, I shifted to Pune in 2017 And I have completed 20 years in the teaching profession.

Q. Who is your role model?

My first role model is my dad who taught me many good things in about life and he also taught

me an old saying—"KHUD KO KAR ITNA BULAND AE BANDEYAA KI KHUDA BHI TUJHSE PUCHE KI BOL TERI RAZAA KYA HAI"—which means make yourself so capable that god bows down to your efforts and dedication and asks you what do want to achieve. My other role models are my friends who have helped me a lot in my life. They were always there for me through thick and thin. Even now I discuss my problems with them or any issue where I need some advice I go to them. And I think it's very important to have friends like that who can help you and motivate you, guide you .

➤ **Message would you like to give the students**

One that I would like to convey to the students is to trust the management and college culture and increase your confidence. This is the age of students life where you like everything you feel everything is good. It's difficult to differentiate between what's good and what's wrong for you people. Also the students should give importance to time and make proper use of it because time is irreplaceable once it's gone we cannot bring it back. These 4 years are the most important years of a students life and they should focus on making their career rather than doing other vulgar stuff. Dedication, sacrifice and compromise by keeping these 3 things in mind the student should progress with his life.

"Awake ,arise, and educate.Smash traditions-Liberate"

FACULTY DETAILS

Ms .Rachna Sabale

Qualification: M. E.(C.E.), Ph.D. (Pursuing in C. E.)

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: Software development ,Programming language
Artificial intelligence ,Machine learning

Thought /Petants:

Mr. Pankaj D. Khambre

Name - Pankaj Khambare

Qualification - BE Information Technology

Designation - T&P Dean GHRIET , Assistant Professor
ME Computer Network PHD pursuing

Area of Interest-Cloud Computing and Computer Network

Patent - 1 patent on migrant work

Ms. Vaishali Baviskar

Qualification: B. E. (Comp) ,M.E.(Comp) ,Ph.D.(pursuing)

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: Artificial intelligence and Machine learning

Thought /Petants: no. Of publication - 11

Miss .Vanita Raut

Qualification: Ph.D. (pursuing at Amity University)

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: machine learning, Data science

Thought /Petants: 01 - IEEE Conference ,10 - International Journals

02 - International conference

Dr. Pramod P. Jadhav

Qualification: M. Tech (Comp.) , Ph. D.(Comp.Engg.)

Designation: Assistant Professor, Dept. Of Comp. Engg.

Area of Interest: Software Engg. ,Testing ,Networking

Thought /Petants: 10 - International Journals, 02 - International Conference , 01- Book published

“A strong woman builds her own world. ...”

Disha G. Deotale

Qualification: ME, PhD pursuing

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: AI, ML, Deep Learning

Thought /Petants:

Sonali Mahendra Sonavane

Qualification: BE Computer, ME Computer, PhD pursuing

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: information Security, Machine Learning, Database Management Systems

Thought /Petants: 1

Ms Poorva Agrawal

Qualification:

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: AI/ML and software computing

Thought /Petants:

Ms Sunita Vani

Qualification:

Designation: Assistant Professor

Area of Interest: information Security, Machine Learning

Thought /Petants:

Dhananjy Kokane

Qualification: B. sc (Comp, Math, Physics)

Designation: Lab Assistant

Area of Interest: O.S, Programming, IDE, Technical

Thought /Petants:

ACADEMICS ACHIEVEMENT OF STUDENT

YEAR : 2016-17

Year and Branch	Ranks	Percentages/SGPA:
BE COMPUTER	<i>Rank 1: Neha Pawar</i>	79.2%
	<i>Rank 2: Arshiya Shaikh</i>	78.0%
	<i>Rank 3: Anushruti Deshpande</i>	78.0%
BE IT	<i>Rank 1: Yesha Singhavi</i>	75%
	<i>Rank 2: Varsha Mane</i>	71%
	<i>Rank 3: Mohini Beldar</i>	69.2%
TE COMPUTER	<i>Rank 1: Neha Jindal</i>	70%
	<i>Rank 2: Akash Nikam</i>	68%
	<i>Rank 3: Mrunal Bagal</i>	66.4%
TE IT	<i>Rank 1: Shishank Sidha</i>	62.67%
	<i>Rank 2: Sharada Ingole</i>	60.46%
	<i>Rank 3: Jyoti Bhan</i>	60%
SE COMPUTER	<i>Rank 1: Poonam Jagtap</i>	8.78
	<i>Rank 2: Shweata Bhavswar</i>	7.84
	<i>Rank 3: Ravi Ranjan</i>	7.98
SE IT	<i>Rank 1: Abhishek Senger</i>	8.28
	<i>Rank 2: Vaibhav Aher</i>	7.74
	<i>Rank 3: Madhuri Divekar</i>	7.58

ACADEMICS ACHIEVEMENT OF STUDENT

YEAR : 2017-18

Year and Branch	Ranks	Percentages/SGPA:
BE COMPUTER	<i>Rank 1: Rushikesh Sanas</i>	77%
	<i>Rank 2: Mrunal Bagal</i>	74.7%
	<i>Rank 3: Santosh Pande</i>	74.3%
BE IT	<i>Rank 1: Shishank Sidha</i>	75.13
	<i>Rank 2: Jyoti Bhan</i>	68.86
	<i>Rank 3: Sharada Ingole</i>	68.46
TE COMPUTER	<i>Rank 1:Poonam Jagtap</i>	8.4
	<i>Rank 2: Shweta Bhaswar</i>	7.6
	<i>Rank 3:Tejswini Patil</i>	7.7
TE IT	<i>Rank 1: Vaibhav Aher</i>	7.85
	<i>Rank 2: Suraj Kande</i>	7.43
	<i>Rank 3: Madhuri Divekar</i>	7.24
SE COMPUTER	<i>Rank 1: Mayuri Virendra Amale</i>	8.42
	<i>Rank 2: : Gayatri Shatrughna Kuyate</i>	8.22
	<i>Rank 3: Saurabh Choradiya</i>	8.2
SE IT	<i>Rank 1: Aayush Chhajer</i>	9.06
	<i>Rank 2: Prajakta Kunjir</i>	7.66
	<i>Rank 3: Patrick Dsouza</i>	7.4

ACADEMICS ACHIEVEMENT OF STUDENT

YEAR : 2018-19

Year and Branch	Ranks	Percentages/SGPA:
BE COMPUTER	<i>Rank 1: Ravi Ranjan</i>	8.09
	<i>Rank 2: Poonam Jagtap</i>	7.96
	<i>Rank 3: Mahesh Wagdale</i>	7.71
BE IT	<i>Rank 1: Abhishek Senger</i>	7.94
	<i>Rank 2: Vaibhav Aher</i>	7.89
	<i>Rank 3: Madhuri Divekar</i>	7.47
TE COMPUTER	<i>Rank 1: Mayuri Amale</i>	9.07
	<i>Rank 2: Himanshu Deshmukh</i>	8.85
	<i>Rank 3: Saurabh Choradiya</i>	8.67
TE IT	<i>Rank 1: Ayush Chhajer</i>	8.83
	<i>Rank 2: Sahil Abhang</i>	8.57
	<i>Rank 3: Swapnali Pawar</i>	7.96
SE COMPUTER	<i>Rank 1: Shabista Shaikh</i>	8.6
	<i>Rank 2: Prishita Kumar</i>	8.54
	<i>Rank 3: Ritu Mahajan</i>	8.52
SE IT	<i>Rank 1: Pramod Sonavane</i>	6.58

G.H. RAISONI INSTITUTE OF ENGINEERING AND TECHNOLOGY,PUNE
DEPARTMENT OF COMPUTER ENGINEERING & I.T ENGINEERING
STUDENTS PLACED DURING THE ACADEMIC
YEAR 2018-19

S.N.	NAME OF STUDENT	NAME OF COMPANY	PACKAGE(LPA)
<u>1.</u>	<i>Chandrakant kawadi</i>	<i>Cape Gemini</i>	<i>3.8 LPA</i>
<u>2.</u>	<u>Punam Jagtap</u>	<i>Persistent</i>	<u>4.1</u>
<u>3.</u>	<i>Shweta Bhavsar</i>	<i>Persistent</i>	<i>6 months 10000</i>
<u>4.</u>	<i>Ravi Ranjan</i>	<i>Persistent</i>	<i>6 months 10000</i>
<u>5.</u>	<i>Rajeev Prasad</i>	<i>Persistent</i>	<i>6 months 10000</i>
<u>6.</u>	<i>Ruchira Ambule</i>	<i>Persistent</i>	<i>6 months 10000</i>
<u>7.</u>	<u>Rushab Nater</u>	<u>Acentae</u>	<u>4.2</u>
<u>8.</u>	<i>Niranjan Gadekar</i>	<i>Tata Motors</i>	<i>3.6</i>
<u>9.</u>	<i>Ravi Ranjan</i>	<i>Mphasis</i>	<i>2.1</i>
<u>10.</u>	<i>Sharvee Kawade</i>	<i>Mphasis</i>	<i>2.1</i>
<u>11.</u>	<i>Rajeev Prasad</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>12.</u>	<i>Subhajit Das</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>13.</u>	<i>Harshal Yewle</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>14.</u>	<i>Saarth Gandhi</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>15.</u>	<i>Tom Thomas</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>16.</u>	<i>Abhishek Sengar (IT)</i>	<i>Amazon</i>	<i>1.8</i>
<u>17.</u>	<i>Ruturaj Kamble</i>	<i>Indigo Airlines</i>	<i>1.9</i>
<u>18.</u>	<i>Jeevan Bhalerao</i>	<i>Code Electra</i>	<i>10000 pm</i>
<u>19.</u>	<i>Hrushikesh Jatale</i>	<i>Code Electra</i>	<i>10000 pm</i>
<u>20.</u>	<i>Shankar Gawali</i>	<i>Code Electra</i>	<i>10000 pm¹⁵</i>

STUDENTS PLACED DURING THE ACADEMIC YEAR 2018-19

<u>21.</u>	Nmarata Zarkar	Global step	1.6
<u>22.</u>	Snehal Wandre	Global step	1.6
<u>23.</u>	Hrushikesh Jatale	Global step	1.6
<u>24.</u>	Akshay Gawaree	Global step	1.6
<u>25.</u>	Abhishek Sengar(IT)	Global step	1.6
<u>26.</u>	Vishal Jiaswal	Global step	1.6
<u>27.</u>	Vishakha Mulgir	Global step	1.6
<u>28.</u>	Suraj Konde (IT)	Global step	1.6
<u>29.</u>	Bhimrao Shinde	Global step	1.6
<u>30.</u>	Aishwarya Thepade	Global step	1.6
<u>31.</u>	Ruturaj Kamble	Global step	1.6
<u>32.</u>	Madhuri Divekar(IT)	Global step	1.6
<u>33.</u>	Mahesh Wagdale	Global step	1.6
<u>34.</u>	Ruchira Ambule	Global step	1.6
<u>35.</u>	Sunny Sontakki	Kaizen Infosys	2.4
<u>36.</u>	Niranjan Gadekar	Grid Logic	2.9
<u>37.</u>	Akansha Gorkar	Global Step	1.8
<u>38.</u>	Ajit Kumar -	Global Step	1.8
<u>39.</u>	-		
<u>40.</u>			

Internship Details:-

G.H.RAISONI INSTITUTE OF ENGINEERING & TECHNOLOGY, PUNE

DEPARTMENT OF COMPUTER & INFORMATION TECHNOLOGY

ACADEMIC YEAR -2019-20

BE COMPUTER SEM 1

List of Students enrolled for Internship

S.N.	Roll No	Name	Name of Company
1	1	AKASH SIDDHARAM PATALE	Code Electra
2	5	AMRUTA MALLINATH MAINDARGI	Code Electra
3	10	CHANBAS SHARNAPPA KALGE	Internshala
4	12	HIMANSHU VISHWAMBHAR DESHMUKH	Persistent Systems Ltd.
5	13	JAGRUTI SHARAD PATOLE	Code Electra
6	14	KOYAL ASHIM PAUL	Clarioan Technology
7	15	MAYURI VIRENDRA AMALE	Bennett University
8	17	NIKITA BABASAHEB ADSURE	Prank-I Systems Pvt.Ltd.
9	18	NITESH SHIVAJIRAO WAGHMARE	Internshala
10	22	PIYUSH ANAND DESAI	Internshala
11	27	ROHINI UMAJI GAIKWAD	Prank-I Systems Pvt.Ltd.
12	31	RUTUJA RAMESH KOLI	Bennett University
13	32	Rithik Tickoo	Persistent Systems Ltd.
14	33	SAURABH ANIL CHORDIYA	Persistent Systems Ltd.
15	34	SHAHRUKH NIHALAHMED KHAN	Code Electra
16	40	SHUBHANGI ANAND KATVATE	Prank-I Systems Pvt.Ltd.
17	41	SNEHA RAMESH MORE	Prank-I Systems Pvt.Ltd.
18	42	Snehal Kulkarni	Prank-I Systems Pvt.Ltd.

STUDENTS PLACED DURING THE ACADEMIC YEAR 2019-20(Till Date)

Piyush Desai
*Jaro education/
Zensar/Capegemini*
12.2 LPA

Himanshu Deshmukh
TCS-Digital
8 LPA

Saurabh Chordiya
Persistent Systems
4.7 LPA

Mayuri Amale
Atos – Syntel
4.5

Shahrukh Khan
Atos – Syntel
4.5

Shivam Pandey
TCS-Software
3.97

Gayatri Kuyte
*TCS-Software/
Capegemini/Zensar*
3.97

Varsha Kumari
*Multiplier AI
solutions*
3.4

Amruta Mandargi
Multiplier AI solutions
2.6 LPA

Jagruti Patole
Prolifi / TCS
3.0 LPA

Rucha Barad
*Kennovation
Software*
2.2 LPA

Rithik Tickoo
*Tech Mahindra/
Multiplier AI
solutions*
3.2 LPA

Rohan Bhatia
Infosys/Zensar
3.6 LPA

Chandbas kalge
FACE
2.8 LPA

Aiyush chajar
Bitwise/prolific
3.6LPA

Sahil abhang
zensar
3.2 LPA

STUDENTS PLACED DURING THE ACADEMIC YEAR

2019-20(Till Date)

*Rehan Haq
Jaro education
12.2 LPA*

*Swapnali Pawar
3.7 LPA*

*Patrick disouza
cognizent
3.6 LPA*

*Kshitij Sanadi
Mulika Infotech
1.8 LPA*

Our Students Startup's

Akshay Kankal

Registration no-

STUDENT SELECTED FOR INTERNATIONAL INTERNSHIPS

*Pratiksha Rapeswal
IIT Bombay, Southampton
England
With stipend of Rs 3,00,000*

*Shabista Shaikh
IIT Bombay*

SPORTS ACHIEVEMENT OF STUDENT

Volleyball collage
team representitive

Pandharinath Hivrale

Vipul Kamble

Badminton collage team
representitive

Vaishanavi

Jadhav

Aarati
Madhura
sarode
Sathe

Kabbadii collage team
representitive

Pranita Katore

Arati Prasad

Sayali bhosale

G. H. Raisoni Institute of Engineering & Technology Chess (Girls) Team member
Selected for SPPU Inter Zonal Chess Competition at Nashik

**Volleyball team of G. H. Raisoni Institute of Engineering & Technology has
achieved 1st position in Keystone School of Engineering, Pune TESSERACT-2020
Trophy for Volleyball competition.**

G. H. Raisoni Institute of Engineering & Technology Chess (Girls) Team member
Selected for SPPU Inter Zonal Chess Competition at Nashik

DRAMA

Ashitosh Rapeswal
FTII Film Appreciation,
State level drama,
Vinoddottam Karandak

Pradip Ware
Maunantar Karandak 2017-18
Best actor and Writing Award

Departmental Events 2019-20

Sr. No.	Event Name	Date	Class / Branch	Course Duration	Conducted by
1.	Web Technologies	18/01/2020	T. E. and B. E	40 Hours (Only on Saturday)	Mr. Ankit Kalantri and Mr. Ajinkya Takle, G. S. Labs Pune
2.	Training on Microsoft Excel	23/01/2020	T. E. and B. E.	4 Hours	Ms. Jagruti Patole, GHRIET Students (Peer Teaching)
3.	Training on O. S. Installation	21/01/2020	T. E. and B. E	4 Hours	Mr. Shahrukh Khan and Mr. Akshay Toshnival, GHRIET Students (Peer Teaching)
4.	Python Programming Workshop	20/01/2020	T. E. and B. E	20 Hours (Monday and Wednesday 3 hours)	Mr. Himanshu Deshmukh and Mr. Saurabh Chordiya, GHRIET Students (Peer Teaching)
5.	Training for Aptitude Test	05/01/2020	T. E. and B. E	30 Hours (Thursday and Friday 3 hours)	Ms. Gayatri Kuyte and Mr. Shivam Pandey, GHRIET Students (Peer Teaching)
4.	AI MACHINE LERANING WORKSHOP	03/09/2019	T. E. ,S.E and B. E	45 Hour (Monday TO Saturday 6 hours)	Mr. Ashwin sir

CULTURAL EVENTS

Sr. No.	Event Name	Date
1.	TEACHERS DAY CELEBRATION	18/09/2019
2.	ALUMNI MEET 2K20	11/02/2020

*You were given this life because you are
strong enough to live it.* - Sindhutai

STUDENT ARTICLES

Sindhutai Sapkal

MARATHI SECTION

दशक' क्रिया!

- सरते दुशक तसे फारच मागास म्हणायुचे. कारण दहा वर्षापूर्वी १ जानेवारी रोजी ते सुरु झाले त्या वेळी 'आयपड' जन्मासु यायचे होते, 'आयवाच' किमान पाच वर्षे दूर होते आणि स्टीव जाब्स हयात होता. माणसे 'कूल्यापिल्या' टंक्सीतून प्रवास करीत कारण 'उबर' ही संकल्पनाच नक्हती, सर्वसाधारण बाहेर खाणे ही होटेलात जाऊन कुरायची प्रथा होती. हवे ते होटेल हात जोड्न हातातल्या फोनुवर उभे नक्हते. पर्यटनासु जुयच्या आधी होटेल बुकिंग केले जायचे कारण 'एअर बीएनबी' म्हणजे काय हेच माहीत नक्हते. कोडक कमेरा होता आणि त्याच्या चित्रफिती तयार करून आल्यागेल्यास दाखवायची प्रथा होती. काम्पक, अल्टा किस्टा वगरे कंपन्यांचा दबदबा होता तेक्हा. 'अलेक्सा' आणि 'सिरी' वगरेच्या प्रसववेदनादेखील सुरु झाल्या नक्हत्या. माणसे प्राधान्याने कागदी वर्तमानपत्राच वाचायची. त्यामुळे 'फेक न्यूज' हा प्रकारच माहीत नक्हता. फारच जे उच्चमध्यमवर्गीय वा तत्सम अन्य होते ते आपण 'याहू न्यूज' वरून जग कसे समजून घेतो ते मिरवत. बातम्या त्या वेळी शोधाव्या लागायच्या. हातातल्या यंत्रावर आपोआप येऊन त्या आदळायची सुरुवात झाली नक्हती आणि ट्रिटरची १४० अक्षरांची मर्यादा महाकाव्य लिहू.

इच्छिणाऱ्यांनाही शिरोधार्य मानवी लागे. ट्रिटर, क्हॉट्सुअॅप आदी वापरणाऱ्या कोटयवधींच्या फौजा तनात व्हायच्या होत्या. आयुष्य तसे सोपे आणि सरळ होते म्हणायचे.

• गेल्या दहा वर्षात ते बदलले. संगणकाच्या जन्माने सर्वसामान्यांच्या आयुष्यात गती आलीच होती. पण २००९ उलटले ती अधिकच वाढली. इतकी की आपण कसे बदललो ते आपणासच कळेनासे झाले. तसे पाहू गेल्यास इंटरनेट या संकल्पनेचा जन्म १९८९ सालचा. या वर्षाने इतिहास आणि भूगोल दोन्ही बदलला. मानवी समूहांना भौतिकदृष्ट्या विलग करणारी बर्लिनची भिंत याच वर्षात कोसळली आणि याच वर्षात टिम बर्नस ली या द्रष्ट्या अभियंत्याने इंटरनेटच्या माध्यमातून मानवी समूहांना जोडण्याचा सेतू जन्मास घातला. नंतर या तंत्राच्या वेगाचा दिवसागणिक फक्त गुणाकार होत राहिला. यानंतर आपल्या आयुष्यात जे काही घडले ते अद्भुत म्हणता येईल असे होते. २०१० सालच्या जानेवारी महिन्यात जॉब्सने पहिल्यावहिल्या आयपडचे अनावरण केले. संगणक त्याच्या सर्व तंत्रमंत्रासहित एखाद्या अवयवप्रमाणे मानवी जीवनाचा अविभाज्य भागच बनला जणू. नंतर असे अनेक घटक तयार झाले ज्यांनी आपल्या आयुष्याचे तंत्रावर्लंबित केवळ वाढवले. तोपर्यंत अन्न, वस्त्र आणि निवारा याच तीन मुख्य गरजा जगण्यासाठी महत्त्वाच्या असे समजले जायचे. त्यानंतरच्या दशकात अन्न, वस्त्र, निवारा यांच्या जोडीला डेटा हादेखील जगण्यासाठी अत्यावश्यक घटक बनला. जे काही झाले त्याचे गांभीर्य वा महत्त्व किती जणांना अवगत झाले हा प्रश्न असेल. पण हे तंत्रज्ञान बहुसंख्यांनी अवगत केले हे मात्र खरे. आज तर वास्तव हे आहे की एखादा मनुष्यप्राणी हा साक्षर असेल वा नसेल. पण तो मोबाइलसज्ञान मात्र असतोच असतो आणि कोठल्या मोफत डेटावर काय करता येते याची माहिती त्यास असते. जे झाले ते झाले. त्याविषयी भाष्य करावे असे बरेच काही आहे. पण प्रश्न आपण काय अनुभवले हा नाही. तर सुरु होणारे नवे दशक आपणास आगामी १० वर्षात काय दाखवणार हा आहे. १ जानेवारी २०३० हा दिवस उगवेल त्या वेळी मानवी आयुष्यात काय बदल झालेला असेल? त्याचा कल्यनाविलास रंगवण्यासाठी उच्चकोटीची विज्ञान-तंत्रज्ञान प्रतिभा हवी.

आपल्या हातातील मोबाइल नामक आयताकृती उपकरणाने कशाकशाची जागा घेतली या दशकात याचा कधी आपण विचार करतो? या १ जानेवारीच्या निमित्ताने तो करावयास हरकत नाही. गेल्या दशकात या मोबाइलमध्ये कॅमेरा आला, संगीतसाठे आले, रेडिओ होताच मोबाइलमध्ये तो अधिक प्रगत झाला, घडयाळ आले त्यामध्ये गजराची सोय आली, कॅलक्युलेटर आले, बँका आल्या, रस्ता दाखवायची यंत्रणा आली, काही प्रमाणात वैद्यकीय सेवा आल्या.. ही यादी वाढवता येईल तितकी वाढेल. यातील बरेचसे काही हे काल सरलेल्या वर्षात घडले. आणि आज सुरु होणाऱ्या वर्षात, त्यानंतर सुरु होणाऱ्या दशकात यातील सर्व काही बदलेलच बदलेल. पण शक्यता ही कौं खुद मोबाइल फोनच बदलेल. आता तो बाळगावा लागतो, दिवसातून किमान एकदा तरी त्याची बॅटरी पुनरुज्जीवित करावी लागते आणि त्याची काळजीही घ्यावी लागते. पुढच्या दशकाचे मोबाइल कदाचित शरीरात आरोपण करता येण्याजोगे सूक्ष्म असतील आणि हाताच्या बोटानीच ते वापरता येतील. पुढच्या दशकातील बालके 'कराग्रे वसते लक्ष्मी..' अशा श्लोकाऐवजी न जाणो 'कराग्रे वसते मोबाइल..' असे म्हणू लागतील.

भारताची अवकाश-भरारी

- एकेकाळी ब्रिटिशांनी भारतावर राज्य केले. आपला देश ब्रिटिशांचा गुलाम होता. परंतु आज हवा उलटी वाहत आहे. ज्या इस्ट इंडिया कंपनीने भारतात पहिल्यांदा पाय रोवले आणि दीडशे वधे देशावर राज्य केले ती इस्ट इंडिया कंपनी आता कोणत्या अवस्थेत आहे? तिचे दिवाळे निघालेले आहे आणि त्या अवस्थेत एका भारतीयाने ती खरदी केलेली आहे. ब्रिटिशाच काय परंतु फेंच, जर्मन इत्यादी युरोपीय देश भारतापेक्षा प्रगत आहेत, असे म्हटले जाते; परंतु अवकाश संशोधनाच्या क्षेत्रात युरोप खेडातला कोणताही देश भारताशी बरोबरी करू शकत नाही. २५ फेब्रुवारीला भारताचे 'पीएसएलकी-सी-२०' हे प्रक्षेपक यान अवकाशात झेपावणार आहे आणि जाताना सात उपग्रह सोबत घेऊन जाणार आहे. त्याचे अवकाशात प्रक्षेपण करणार आहे. या सात उपग्रहांमध्ये ब्रिटनचा एक उपग्रह आहे. शिवाय, फ्रान्स आणि भारत या दोन देशांच्या सहकायातून तयार करण्यात आलेला एक उपग्रह या उड्डाणातून हवैत जाणार आहे. याशिवाय आस्ट्रेलिया आणि कनडा या देशांचे उपग्रह भारतीय वाहनावर बसून अवकाशात जाणार आहेत. म्हणजे युरोप खेडातल्या प्रगत देशांना आपले उपग्रह अवकाशात सोडण्यासाठी भारताची अशी तांत्रिक मदत घ्यावी लागते. यातून भारताच्या प्रगतीचे प्रत्यंतर येते. चालू वर्षी भारताच्या अंतराळ संशोधन संघटनेकडून १० प्रक्षेपक याने अवकाशात सोडण्यात येणार आहेत. त्याच्यामाफूत जगभरातल्या अनेक देशातील उपग्रह अवकाशात प्रक्षेपित केले जाणार आहेत. या १० उड्डाणांपैकी आठ उड्डाणे साठेबरअखेर होतील आणि नंतरची दोन उड्डाण डिसेंबरमध्ये सुरु होतील. या शेवटच्या दोन उड्डाणातूल एका उड्डाणातून भारताचे एक अंतराळयन मंगळाकडे सोडण्यात येणार आहे. ते मंगळावर उत्तराणा नाही.

अमेरिकेच्या 'नासा' या अवकाश संशोधन संस्थेची आठ उपकरणे आणि यात्रिक वाहने

मंगळावर उत्तरलेली आहेत. तेवढी प्रगती आपण अजून केलेली नाही, परंतु भारताचे हे अंतराळ यान प्रथमच मंगळाकडे झापावत आहे. ते मंगळाच्या कक्षेत जाणार आहे. ६५ वर्षांपूर्वी भारताची अवस्था काय होती आणि आज आपण किंती प्रगती केलेली आहे, याचा विचार केला तर ऊर अभिमानाने भरून येतो. कारण भारताचा अंतराळ संशोधनात आघाडीवर असलेल्या पहिल्या पाच देशांत समावेश होत आहे. आता २५ फेब्रुवारीला पाठवण्यात येणा-या पाच उपग्रहांमध्ये भारताचा जो उपग्रह आहे, तो फेंचांच्या मदतीने तयार केलेला असला तरी त्यावरून मिळणारी माहिती दोन्ही देशांना मिळणार आहे. वातावरणाच्या पृष्ठ्यात फिरणा-या उपग्रह, तारे यांचा अभ्यास त्यात केला जाणार आहे. त्याचबरोबर समुद्राच्या तळाचा वेध घेणारे कमेरे या उपग्रहावर बसवले जाणार आहेत. भारताच्या तीन बाजूंनी समुद्र आहे; परंतु या सुमुद्राच्या तळाशी नेमकी किंती आणि कसली संपत्ती दडलेली आहे. याचा पुरेसा वेध आपण घेतलेला नाही. तो आता घेता येणे शक्य होणार आहे. पण एक वैशिष्ट्य म्हणजे भारताच्या श्रीहरिकोटाच्या प्रक्षेपण स्थळावरून अनेक उड्डाण आता घेतली जाणार देशांचे उपग्रह बिनचूकपणे सोडण्याचा व्यवसाय भारतानेक्षमतेने सुरु केला आहे. भारताची ही अवकाश-भरारी उत्पन्नाचे एक साधनही झाले आहे.

कृत्रिम बुद्धिमत्तेचे अद्भुत विश्व

कृत्रिम बुद्धिमत्ता ही संगणक शास्त्राची (Computer Science) एक उपशाखा असून, त्यात संगणकाला कृत्रिम बुद्धिमत्ता ही संगणक शास्त्राची (Computer Science) एक उपशाखा असून, त्यात संगणकाला मानवाप्रमाणे बुद्धिमान करता येईल का आणि कसे, या विषयी संशोधन केले जाते. संगणकाला मुळात स्वतःची बुद्धी नसते. त्याच्याकडून काम करून घेण्यासाठी आपल्याला विशिष्ट आज्ञावली (Program) लिहावी लागते. समजा आपणास संगणकाकडून दोन अंकाची बेरीज करून घ्यायची असल्यास त्या विषयीची आज्ञावली आपणास लिहावी लागते. ही आज्ञावली आपल्याला संगणकाला समजणाऱ्या भाषेत लिहावी लागते. उदाहरणार्थ 'जावा', 'सी', 'सी++', 'पायथॉन' आदी संगणकीय भाषांमध्ये ही आज्ञावली लिहावी लागते. म्हणजेच, प्रत्येक नवीन कामासाठी आपल्याला स्वतंत्र आज्ञावलीचा गरज पडते.

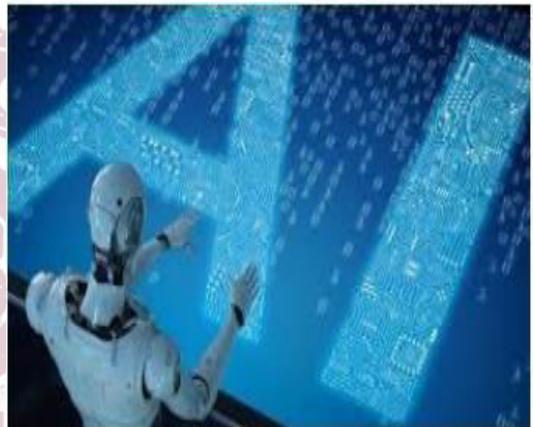

पाहिले. या आज्ञावलीमध्ये आपल्याला नियम लिहावेलागतात.

उदा. बेरजेच्या आज्ञावलीमध्ये बेरजेच्या नियम लिहावा लागतो. एकदा आज्ञावली तयार झाल्यावर आपणास दिलेल्या संख्यांची बेरीज करून मिळते. आता हेच काम कृत्रिम बुद्धिमत्तेच्या साहाने करायचे झाल्यास आपल्याला संख्या आणि त्यांची बेरीज या स्वरूपात अनेक उदाहरणे द्यावी लागतात. या उदाहरणांचा वापर करून संगणक बेरजेचे तंत्र शिकतो. थोडक्यात, पारंपरिक पद्धतीत एखादे काम संगणकाकडून करून घ्यायचे असल्यास त्या कामाचे नियम आज्ञावलीच्या माध्यमातून मांडावे लागतात. आणि तेच काम कृत्रिम बुद्धिमत्तेच्या साहाने करायचे असल्यास त्या कामाची उदाहरणे

संगणकाला उपलब्ध करून द्यावी लागतात. या उदाहरनांच्या साहाने संगणक ते विशिष्ट काम आत्मसात करण्याचा प्रयत्न करतो.

- आज्ञावली लिहिल्याशिवाय संगणकाकडून काम करून घेता येईल का, असा प्रश्न शास्त्रज्ञांच्या मनात उपस्थितझाला
- आणि त्या विषयीचे संशोधन कृत्रिम बुद्धिमत्ता या ज्ञान शाखेत करण्यात येतु आहू. मार्गील काही वर्षांमध्ये यातील काही संशोधन अण्डाइड अंप्सच्या मदतीने नागरिकांसाठी उपलब्ध झाले आहे. उदाहरणार्थ गुगल फोटो या अण्डाइड अपमध्ये आपण आपले फोटो भाषेच्या माध्यमातून सहज शोधू शकतो. 'आशिषचे समुद्रकिनाऱ्यावरील फोटो,' असे भाषेच्या माध्यमातून आपण फोटो शोधू शकतो. यू-ट्यूबवरील यासारखे ऊजुन काही व्हिडिओ किंवा आनलाईन शॉपिंगमधील (एमेझान/फ्लिपकार्ट) वस्तु हेही कृत्रिम बुद्धिमत्तेचा आविष्कार आहे. या प्रणाली कशा बनविल्या जातात ते आता आपण थोडक्यात पाहया : एखादी गोष्ट संगणकाकडून करून घेण्यासाठी ऑपल्याला तशी आज्ञावली लिहावी लागते.

महिला सबलीकरण वास्तव व व्यथा

पूर्ण जगात भारत देश आपली संस्कृती, परंपरा, अध्यात्म्य व भौगोलिक विविधता यामुळे ओळखला जातो. ही नाण्याची एक बाजू झाली; पण हाच देश जगभर पुरुषप्रधान संस्कृतीसाठीही प्रसिद्ध आहे. तसे बघितले, तर भारतात महिलांना आदिशक्तीचे रूप मानून पुरातन काळापासून पूजनीय मानले गेलेले आहे. त्याच वेळी याच भारत देशात महिला घरात आणि समाजात बंधनामध्ये अडकून पडल्या आहेत. त्यांना दुय्यम स्थान दिले जाते. त्यांचे अधिकार व विकास यापासून त्यांना पूर्णपणे दूर केले जाते. तरीसुद्धा येथे स्त्री-पुरुष समानतेच्या गोष्टी बौलल्या जातात. महिलांच्या स्वातंत्र्य व अधिकाराविषयी कळकळ व्यक्त केली जाते. असे असतानाही निर्भया कांड किंवा कोपर्डीसारख्या अमानुष अत्याचाराच्या घटना घडतात आणि अशा वेळी आपल्यासमोर महिलांचे प्रश्न बिकट समस्या बनून उभ्या राहतात. त्यावर उपचार म्हणून समाजात महिलांना स्वायत्तता, सुरक्षा व संरक्षण देण्यासाठी सबलीकरणाचे अभियान राबविण्यास सुरवात करतो

नवरात्रोत्सवाचे नऊ दिवस म्हणजे स्त्रीशक्तीचा जागर. समाजात महिलांना स्वायत्तता, सुरक्षा व संरक्षण देण्यासाठी सबलीकरणाचे अभियान राबविण्यास सुरुवात करतो; पण याच वेळी या समाजाला प्रश्न विचारावासा वाटतो, खरंच भारतातील महिला अबला आहेत का? ज्यामुळे आपण तिला सबला बनविण्याचा प्रयत्न करत आहात आणि खरंच महिलांचे सबलीकरण होते आहे का?

मुळातच भारतीय महिला ही कधी अबला नव्हतीच. भारत हा नवदुर्गेची पूजा करणाऱ्या संस्कृतीतील स्त्रीशक्तीचा देश आहे. प्रत्येक यशस्वी पुरुषाच्या मागे एका स्त्रीचा संहभाग असतो, असेही येथे म्हटले जाते. किंबहुना या समाजात घडलेले अनेक महापुरुष स्त्रीमुळे घडले. राजमाता जिजाऊ, राणी लक्ष्मीबाई, अहिल्यादेवी होळकर, सावित्रीबाई फुले, रमाबाई अंबेडकर, मदर टेरेसा, सरोजिनी नायडू, इंदिरा गांधी, कल्पना चावला, सुनीता विल्यम्स, पी. टी. उषा आणि इतरही अनेक कर्तृत्ववान महिलांनी या देशाचा नावलैकिक वाढविला आहे. राजमाता जिजाऊ होत्या म्हणून संस्कारमूर्ती व कीर्तिवंत छत्रपती शिवराय घडले. सावित्रीबाई फुलेंची साथ होती म्हणून जोतिबा फुले महात्मा झाले आणि इतकेच नव्हे, तर कौसल्यानंदन श्रीराम व अंजनीपुत्र हनुमान ही आपली देवप्रतीके स्त्रीच्या संस्काराचा आणि सृजनाचा आविष्कार आहे. मुळातच महिलांमध्ये निसर्गाकडून काही देणग्या पुरुषापेक्षा जास्त आहेत. स्त्रीमध्ये सहनशीलता, नावीन्यता, सौंदर्याची जाणीव, बचत वृत्ती, संघप्रेरणा, स्मरणशक्ती हे गुण निसर्गातःच अधिक आहेत. स्त्री सृजनशील आहे; कारण निसर्गाने निर्मितीचा अधिकार स्त्रियांना दिला आहे. स्त्री मुळातच सबला आहे.

आपल्या देशाची अर्धी लोकसंख्या ही महिलांची आहे. या लोकसंख्येसाठी सरकारद्वारे मातृ दिवस, महिलादिन, बालिकादिन, जननी सुरक्षा अभियान असे कार्यक्रम राबविले जातात. त्यामुळे समाजात स्त्री शक्तीचे महत्त्व व औंधिकार जागृत करण्याचे काम केले जाते

पण यासोबत आज महिला सबलीकरण करताना सर्वप्रथम समाजात महिलांचे अधिकार व मूल्य यांच्यावर घात करणाऱ्या विघातक प्रवत्ती अर्थात हुंडा प्रथा, स्त्री भूणहत्या, निरक्षरता, लैगिक अत्याचार, असमानता इत्यादींचा नाश करणे गरजेचे आहे. लैगिक भेदभाव नष्ट करून समानता प्रस्थापित करणे, तसेच सामाजिक, घरगुती अन्याय व अत्याचार यांच्याविरुद्ध कठोर कायदे व उपाययोजना करणे, त्याचबरोबर महिलांना शारीरिक, सामाजिक, आर्थिक व मानसिक स्वरूपात सशक्त बनविणे ही समाजाची जबाबदारी आहे. अशा प्रकारे महिला सबलीकरण करणे म्हणजे पुरुषांना हिणवणे किंवा त्यांच्यापेक्षा श्रेष्ठता सिद्ध करणे असे नव्हे, तर फक्त महिलांना त्यांच्या नैसर्गिक गुणधर्म, क्षमता, परंपरा यांच्यासह समानतेने वागविणे होय. असा विचारप्रवाह समाजात प्रस्थापित झाला तर ख्या अर्थात महिलांचे सबलीकरण होईल. स्त्रीशक्तीच्या रूपात देशात असलेले मनुष्यबळ विकसित करून स्त्रीशक्तीचे आरोग्य, शिक्षण, संस्कार व स्वालंबन हे चार आधारस्तंभ समाजाने भक्कम केले तर समाजात सुराज्य व स्वराज्य दिसेल आणि फक्त अभियानापुरते कागदोपत्री नाही, तर वास्तवात महिला सबलीकरण झालेले असेल. आपल्या भारत देशाला पूर्ण विकसित बनवण्यासाठी व परिपूर्ण विकासाचे लक्ष्य पूर्ण करण्यासाठी महिला सबलीकरण महत्त्वाचे ठरेल.

अभिमानास्पद! सचिन तेंडुलकरने जिंकला क्रीडा विश्वातला ऑस्कर

बर्लिनमध्ये पुरस्कार सोहळ्याचं वितरण पार पडलं

२०११ विश्वचषकाच्या अंतिम सामन्यात धोनीनं कुलसेखराच्या गोलंदाजीवर षटकार लगावत भारताला जगतजेता बनवलं. भारताला पुन्हा एकदा जगजेतेपद मिळवून देण्याचं सचिन तेंडुलकरचं स्वप्र साकार झालं होतं.

२ एप्रिल २०११ रोजी विश्वचषक विजयानंतर संघातील खेळाडूनी सचिनला आपल्या खांद्यांवर उचलून घेऊन संपूर्ण स्टेडियमला फेरी मारली होती. यादरम्यान सचिन आपल्या चाहत्यांना अभिवादन करत होता. यावेळी टिपलेल्या क्षणाला २०००-२०२० या कालावधील क्रीडा विश्वातील सर्वोक्तृष्ट क्षण म्हणून पुरस्कार मिळाला आहे. त्या क्षणाला 'कॅरीड आन द शोल्डर्स' आफ ए नेशन' शीर्षक देण्यात आलं आहे

क्रीडा विश्वातील ऑस्कर म्हणून ओळख असलेल्या लॉरियस स्पोर्ट्स अॅवॉर्ड्सनं सचिनच्या त्या क्षणाला सन्मानित करण्यात आलं आहे. २०००-२०२० या २० वर्षांमध्ये क्रीडा विश्वाताला हा सर्वात भावूक आणि प्रेरणा देणारा क्षण होता. सोमवारी जर्मनीची राजधानी बर्लिनमध्ये लॉरियस पुरस्कारांचं वितरण करण्यात आलं. सचिन तेंडुलकरनं स्वतः या सोहळ्याला उपस्थित राहून लॉरियस पुरस्कार स्वीकारला.

महत्त्वाचं म्हणजे या पुरस्कारासाठी विजेत्याची निवड सर्वसामान्य जनतेतून केली होती. यासाठी मतदान प्रक्रिया पार पडली होती. या पुरस्कारासाठी सचिन तेंडुलकरसह जगभरातील २० दोविदारांना नामांकन होतं. त्या सर्वांना मागे टाकत सचिनने हा बहुमान आपल्या नावे केला आहे. बर्लिनमध्ये टेनिस दिग्गज बोरिस बेकरने सचिनला या चषक देऊन सन्मानित केलं.

हा चंद्र जगाला लावपिसे...

२० जुलै १९६९ रोजी चंद्रावर माणूस जाऊन आलेला असला, तरी त्याचा वेध घेणे सुरुच आहे जगभरातील आबालवृद्धांना वेड लावणाऱ्या चंद्रावर पहिले मानवी पाऊल पडले, ते २० जुलै १९६९ रोजी. चंद्रावर माणूस जाऊन आलेला असला, तरी त्याचा वेध घेणे सुरुच आहे. आजवर अमेरिका, रशिया, जपान, युरोप, चीनपाठेपाठ भारतानेही चांद्रमोहिमा फत्ते केल्या. अर्थात, चंद्राची निर्मिती कशी झाली, हा प्रश्न अनुत्तरित असला तरी तेथे गेलेल्या मानवरहित यानांनी नवी महत्त्वपूर्ण तथ्ये जगासमारेर आणली. 'चांद्रयान-१'ने चंद्राच्या पृष्ठभागावरील पाण्याच्या अंशांचे अस्तित्व जसे सर्वप्रथम जगासमारेर आणले, तसेच चंद्रावर आजही हादरे बसतात हेदेखील समजावले. 'क्लोमेंटाइन'मुळे चंद्राच्या दक्षिण ध्रुवाचे स्वरूप कळले, आणि त्या ठिकाणी पाणी असण्याची शक्यता सुस्पष्ट झाली. 'प्रॉस्पेक्टर'ने चंद्राच्या जमिनीजवळील चुंबकीय क्षेत्राचा नकाशा बनवला. चीनचे 'चॅंग ई ४' हे यान प्रथमच चंद्राच्या अदृश्य (पृथ्वीवरून न दिसणाऱ्या) भागावर उत्तरले. एकंदरीत, या मोहिमांच्या माध्यमातून चंद्राविषयीचे अनेक पैलू आपणास ज्ञात झाले. अल्पखर्ची आणि जीवितहानीचा धोका टाळणाऱ्या रोबोटिक मोहिमा या वैज्ञानिक यशाच्या दृष्टीने मानवी मोहिमांइतक्याच महत्त्वाच्या ठराव्यात. 'चांद्रयान-२'च्या निमित्ताने भारत पहिल्यांदाच सॉफ्ट लॅंडिंगचा प्रयत्न करेल, यात यशस्वी ठरला तर तो जगातील चौथा देश ठरेल. सांगेमवारी 'चांद्रयान-२'ची झेप यशस्वी ठरली, त्यासाठी इसांची सारी यंत्रणा अभिनंदनास पात्र ठरते. या मोहिमेद्वारे भारत चंद्राच्या दक्षिण ध्रुवापर्यंत पोहोचेल, जेथे अद्याप कुणीही गेलेले नाही. चांद्रमोहिमेने पन्नाशी आंलांडली असली तरी साच्या जगाला 'अपोलो ११' इतकेच 'चांद्रयान-२' विषयी कुतूहल आहे. कारण, नव्या तंत्रज्ञानाच्या साहाय्याने नवी माहिती जगासमोर येणार आहे. एकंदरीत, भविष्यातील अंतराळ मोहिमांसाठी चंद्र हा तळ ठरू शकतो, आणि तेथील वेधशाळा विश्वाच्या अभ्यासासाठी उपयुक्त ठरू शकते. म्हणूनच बहुधा साच्या जगाला चंद्राची आंदोलगली असाव

चांद्रमोहिमांचा कार्यक्रम पाहता चंद्रावर माणूस पाठवण्याची स्पर्धा पुन्हा जोर धरेल, असे दिसते. चीनने २०३५ पर्यंत चंद्रावर माणूस पाठवण्याची तयारी चालवली आहे, तर अमेरिका पुन्हा चंद्रावर पाऊलखुणा उमटवण्याच्या बेतात आहे. 'अपोलो'ची बहीण 'आर्टेमिस'चे नाव बहुधा या मोहिमेला दिले जाईल, आणि २०२८ पर्यंत अमेरिकी पाऊल पुन्हा एकदा चंद्रावर पडेल. दरम्यान, अमेरिकी उपाध्यक्ष माइक पेन्स यांनी तर २०२४ पर्यंत पुन्हा चंद्रावर पाहोचू असे घोषित केले आहे. अंतराळ अभियंता रॉबर्ट झुब्रिन यांच्या विधानातील तथ्य लक्षात घेतले तर कदाचित, युरोपीय संघातील देशांच्या मदतीने अमेरिका चंद्रावर संशोधन स्थानक उभारण्याचा प्रयत्नही करेल. मात्र ही स्पर्धा सुरु होण्यापूर्वीच भारताचे मानवरहित 'चांद्रयान-२' झेपावले. भारतानें आजवर अंतराळ संशोधकांना सत्तास्पर्धेपासून दूर ठेवण्यासाबेतच, अंतराळशास्त्रातील प्रगतीचा वापर आधी उपग्रहांसाठी करण्याचा आदर्श पायंडा पाडला. कदाचित हा पायंडा मोहिमांच्या प्रसंग येत्या दशकात भारतासमारेर उभा राहू शकतो. त्या वेळी आपली अंतराळशास्त्रातील प्रगती ही निकोप राहील, याकडे लक्ष देणे ही भारतीय अंतराळ धोरणांची कसोटी ठरेल हे निश्चित.

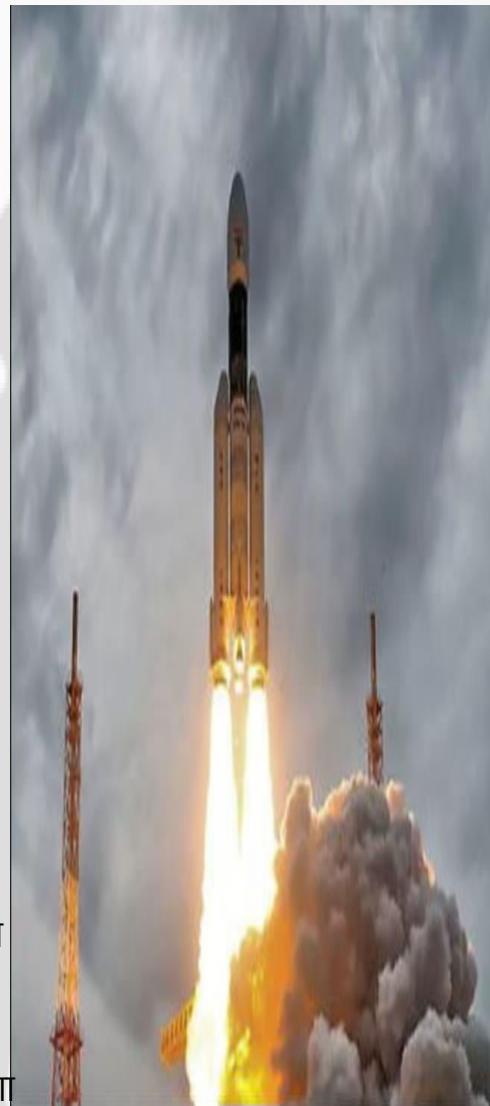
मंगळयान आणि विज्ञानप्रसार

आपल्या अवकाश मोहिमांना मोठी प्रसिद्धी देऊन सर्वसामान्यांत आणि विद्यार्थ्यांत विज्ञानाबद्दलची उत्सुकता वाढविण्याचा प्रयत्न अमेरिकेत जाणीवपूर्वक केला जातो. तसाच प्रयत्न भारतातही व्हायला हवा. यासाठी मंगळयानाच्या प्रक्षेपणासारखे दुसरे निमित शोधूनही सापडणार नाही.

आपल्या अवकाश मोहिमांना माठी प्रसिद्धी देऊन सर्वसामान्यांत आणि विद्यार्थ्यांत विज्ञानाबद्दलची उत्सुकता वाढविण्याचा प्रयत्न अमेरिकेत जाणीवपूर्वक केला जातो. तसाच प्रयत्न भारतातही व्हायला हवा. यासाठी मंगळयानाच्या प्रक्षेपणासारखे दुसरे निमित शोधूनही सापडणार नाही.

भारतीय अवकाश संशोधन संस्थेने (इस्तो) २०१०मध्ये मंगळावरच्या स्वारीच्या शक्यतेचा अभ्यास केला, त्याला २००८ च्या यशस्वी चांद्रमोहिमेची पार्श्वभूमी होती. मंगळयान मोहिमेचे स्वरूपही चांद्रयान मोहिमेप्रमाणेच मंगळ ग्रहाभौवती कक्षेत फिरणारे लुब्धक (ऑर्बिटर) मंगळयान स्थापित करण्याचे आहे. सुरुवातीच्या अभ्यासापासून मंगळयानाला वाहून नेणाऱ्या अग्निबाणाच्या उड्डाणापर्यंत केवळ उणीपुरी तीन वर्षे लागली.

उपग्रहांना पृथ्वीभोवती धूवीय कक्षेतील भ्रमणासाठी स्थापन करण्यात 'इसो'ने प्रावीण्य मिळवले आहे. त्यासाठी वापरल्या जाणाऱ्या पीएसएलव्ही एक्सएल अग्निबाण क्रमांक 'सी २५'वर स्वार केलेल्या मंगळयानाला प्रथमत: पृथ्वीभोवतीच्या लंबगोलाकार कक्षेत फिरत ठेवायचे, त्याच्या भ्रमणाचा वेग आणि कंका क्रमाक्रमाने वाढवत न्यायची. त्यासाठी वेग आणि दिशा बदलण्यास लुब्धकेतच इंजिन आणि त्यासाठी लागणारे द्रविंधन यांची सोय केली आहे. त्यात पैहिल्या फेरीत पृथ्वीपासून किमान आणि कमाल अंतर २६४.१ आणि २३,९०३.६ किलोमीटर होते. त्यानंतर मंगळयानातील इंजिनाच्या पहिल्या प्रज्वलनात मंगळयानाच्या कक्षेचे पृथ्वीपासूनचे सर्वाधिक अंतर २८,८२५; दुसऱ्या टप्प्यात ४०,१८६ आणि तिसऱ्या टप्प्यात ७१,६३६ किलोमीटर इतके वाढवण्यात आले. चौथ्या टप्प्यात आलेला अडथळा तंत्रज्ञानी दूर करून तो टप्प्याही पार केला. यापुढे एक डिसेंबर २०१३ ला सहाव्या टप्प्यात ही कंका किमान ३६६ आणि कमाल ८०,००० किलोमीटर एवढी वाढविली जाईल.

थोडक्यात, गोफणीतील गोटा भिरकावण्याआधी त्याला जसा गरगर फिरवून वेग देतात, त्याप्रमाणे मंगळयानाला पृथ्वीच्या गुरुत्वाकर्षणापेक्षा सूर्याचे गुरुत्वाकर्षण जेथे अधिक प्रभावी होते त्या सीमेपलीकडे पोचण्याइतका वेग सहाव्या टप्प्यात दिला जाईल. ही सीमा पृथ्वीच्या पृष्ठभागापासून सहा लाख १८,१४७ किलोमीटर अंतरावर आहे. ती पार करण्यासाठी पृथ्वीचा सूर्यभोवती भ्रमणाचा वेग आणि मंगळयानाला दिलेला वेग यांचा एकत्र उपयोग होईल. अशा तहेने पृथ्वीच्या गुरुत्वाकर्षणाच्या कचाट्यातून कमीत कमी इंधन वापरून सुटका करून घेणाऱ्या तंत्राला 'होहमास्ट्रान्सफर ऑर्बिट' म्हणतात. पुढे सूर्याच्या गुरुत्वाकर्षणाच्या प्रभावावत मंगळयान सूर्यभोवती काही अंतर लंबगोलाकार मार्गाने प्रवास करेल. खो-खोच्या खेळात पळणाऱ्याच्या पाठलागात धावणारा खेळाढू खांबाचा उपयोग जसा दिशा बदलण्यासाठी करतो, तसाच उपयोग मंगळयान सूर्याचा करणार आहे. त्याद्वारे यानाला मंगळाच्या दिशेने पाठविण्यासाठी शास्त्रज्ञ करतील.

येथे हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे, की सूर्यभोवती पृथ्वी आणि मंगळ आतील आणि बाहेरील कक्षांत, धावण्याच्या शर्यातीतील स्पर्धकांसारखे धावत आहेत. त्यामुळे त्याच्यामधील अंतर प्रचंड तर आहेत; पण ते सतत बदलतही आहे. त्याप्रमाणे हे दोन ग्रह आणि सूर्य यांच्यातील अंतराळातील स्थितीही सतत बदलत आहे. असे सर्व बारकावे लक्षात घेऊन, कमीत कमी काळात शक्य त्या वेगाने सर्वांत जवळच्या मार्गाने मंगळयान मंगळाजवळ पोहोचण्यासाठी पृथ्वी, सूर्य आणि मंगळ यांची आपआपसातील स्थिती मोहिमेच्या सुरुवातील कशी असावी (पृथ्वी ते सूर्य ते मंगळ हा कोन ४४ अंशांचा असावा) आणि मंगळयान ७८ कोटी किलोमीटर प्रवासाअखेर नोव्हेंबर २०१४च्या सुमारास मंगळाजवळ पोचेल, त्या वेळेस मंगळ त्याच्या कक्षेत नक्की कोठे असावा याचे गुंतागुंतीचे गणित बसविणे आवश्यक असते. त्यावरून अग्निबाणाच्या उड्डाणासाठी सर्वांत अनुकूल काळ (लॉच विंडो) ठरवावा लागतो. मंगळयान मंगळाच्या गुरुत्वाकर्षणाच्या प्रभावाखाली आले (मंगळाच्या पृष्ठभागापासून पाच लाख ७३ हजार ४७३ किलोमीटर), की ते वेगाने त्यातून सुटून जाऊ नये म्हणून पुन्हा

मंगळयानातील यंत्रणा वापरून त्याला मंगळभोवती ३६५.३ किमान आणि ८०,००० किलोमीटर कमाल अशा लंबगोलाकार कक्षेत प्रस्थापित केले जाईल. त्या कक्षेत मंगळभोवती फिरताना यानातील यंत्रणांनी मंगळाचे वातावरण, कणीय पर्यावरण आणि पृष्ठभाग यांचा अभ्यास करण्यात येईल.

कोणी असे म्हणेल, की आधीच हा प्रयोग रशिया, अमेरिका आणि युरोपीय अंतराळ संस्थेने केला असल्याने आपण काय नवे केले? तर त्या वर उत्तर हेच, की अशा गुंतागुंतीची प्रत्येक मोहीम म्हणजे नवाच प्रयोग असते. त्यात नवे आव्हान नेहमीच असते, म्हणूनच गिर्यारोहक पुनःपुन्हा एक्हरेस्टवर स्वारी करत असतात. म्हणूनच मंगळावरची मोहीम आम्हा भारतीयांना नक्कीच अभिमानास्पद आहे!

• अशा प्रयोगाचा उपयोग काय, हा मात्र निरर्थक प्रश्न नाही. त्यातून नवे तंत्रज्ञान विकसित होईल अशी अपेक्षा व्यक्त करतात; पण ती अपेक्षा आहे. त्याची खात्री नाही. अशा आंतरराष्ट्रीय मोहिमांसाठीच्या सैद्धान्तिक तंत्रज्ञानाचा विकास आधीच इतरांना केला आहे. मंगळयान काही नवी निरीक्षण करणार आहे. मात्र, त्यांचा नक्की उपयोग काय? समजा, मंगळावर जीवसृष्टी सापडलीच, तरी अशा शोधांचा उपयोग काय? १९६९ मध्ये चंद्रावर माणूस पोचला. त्याचा काय उपयोग झाला?

आज अमेरिकाही त्याच्या चांद्रमोहिमेचा प्रत्यक्ष उपयोग अशा अंतराळ मोहिमांसुर्थी पायाभूत सुविधा निर्माण करण्यासाठी झाला, एवढेच सागू शकते. मात्र, अमेरिके तत्कालीन अध्यक्ष जान केनेडी यांनी २५ मे १९६३ रोजी अमेरिकेच्या संसदेत मानवाला चंद्रावर उतरवून तेथून सुखरूप पृथक्किंवर परत आणण्याचा निर्धार जाहीर केला, तो सोविएत रशिया बरोबरच्या अंतरिक्ष स्पर्धेच्या पार्श्वभूमीवर केला होता. हवी. त्याबाबत अधिक चर्चा क्वायला हवी.

शियाबरोबरच्या शास्त्रास्त्र स्पर्धेत अमेरिकेची पीछेहाट होते आहे, अशा शंकेने सामान्य अमेरिकन भयग्रस्त आणि ताश झाला होता. त्या मानसिकतेतून जनतेला बाहेर काढण्यासाठी रशियावर तंत्रज्ञानात मात करायची, हा त्या मोहिमेचा हेतु होता. केनेडींच्या हत्येनंतरही ती अपोलो मोहीम राष्ट्रकार्य म्हणून उत्साहाने चाल राहिली. अमेरिकी रक्कार आणि प्रसार माध्यमानी, अमेरिकेतूच नाही, तर जगभर अपोलो मोहिमेला सतत आणि मोठी प्रसिद्धी देली. संपूर्ण जगाला त्यात सामील करून घेतले. मुलांनाही मोहीम समजेल अशी रंगीत, सुंदर पुस्तके काढली.

अपोलो मिशनवरचे 'टाइम-लाइफ' प्रकाशनाचे पुस्तक खरोखरीच प्रेक्षणीय आणि समजायला सुलभ होते. असिकांतून शास्त्रज्ञ आणि अंतराळवीरांच्या मुलाखती प्रसिद्ध होत होत्या. ती मोहीम यशस्वी झाली. या मोहिमेचा ठोठा उपयोग अमेरिकन जनतेला तिच्या प्रचंड बौद्धिक क्षमतेची जाण करून देण्यात झाला. अमेरिकनु जनतेची अस्मिता जागृत करून एकता निर्माण करण्यात झाला. रशियाचे अमेरिकेच्या तांत्रिक क्षमतेचा धसका घेतला. अमेरिकेच्या चांद्रमोहिमेवरूनच हे सुचते, की अशा मोहिमाचा आपण पृथक्किंवर वापर करून घ्यायला हवा.

अमेरिका आणि भारतातील परिस्थितीतील फरक मान्य केला, तरी मंगळयानाला अधिक प्रसिद्धी मिळाली असती, तर आपल्या जनमानसावर नक्कीच सकारात्मक परिणाम झाला असता. आपल्याला ज्ञानाधिष्ठित, सुबुद्ध आणि बळ देश निर्माण करायचा असेल, तर मंगळयानासारखा प्रयत्नांना अधिक प्रसिद्धी मिळायला

Marathi Kavita

!! बहिण - भाऊ !!

नातं तुझ नि माझ रक्ताच,
आहे खुप खुप महत्वाच !!
जसं को नात दोन डोव्यांच,
असं हे नात बहिण-भावाच !!

बंधन हे जन्मोजन्मीच,
ताई म्हणून हाक मारणाऱ्या भावाच प्रतिक
सुंदर क्षणाचं,
असं हे नात बहिण - भावाच !!

एक चॉकलेट सुद्धा वाटुन खाण्याचं, मनातलं
सगळकाही सांगण्याच !
एकमेकांवर जीवापाड प्रेम करण्याचं,
असं हे नात बहिण - भावाच !!

-श्रेता बाळासाहेब मचे

ਹਈਨੀ ਕਾਨ੍ਹੇਕਰ

हर्षिनी कान्हेकर ही भारताची पहिली महिला फायर फायटर आहे. या पुरुष प्रधान देशात हर्षिनी त्या प्रत्येक महिलेसाठी प्रेरणास्रोत आहे जी लैंगिक विषमतेपुढे जाऊन काहीतरी करू पहाते. मुली या नाजूक असतात त्यांनी मेहनतीचं किंवा धोकादायक काम करायला नको असं मानणाऱ्यांसाठी हर्षिनी एक चपराकच. हर्षिनी यांना भार सेनेत प्रवेश घ्यायचा होता, ती वर्दी घालणं हे तीच स्वप्र हुेत, पण ती एक फायर फायटर बनली. नागपूरच्या नंशनल फायर सर्किंस कॉलेज येथे त्यांनी २००२ साली प्रवेश घेतला, या मध्ये प्रवेश घेणारी ती पहिलीच महिला होती. इतर फायर फायटर प्रमाणेच ती देखील बचाव कार्य करते, यादरम्यान अवजड उपकरणे देखील ती सांभाळते. तिच्या मते कुठलही काम हे केवळ पुरुष किंवा महिलांसाठी नसते

टिंग एक्सप्रेसः हिमा दास

जुलै महिन्याच्या पहिल्या १५ दिवसांत
भारताची आघाडीची
धावपटू म्हणून उदयास येत असलेल्या हिमा
दासने पाच सुवर्णपदकांचा धडाका लावला. २०० मीटर
आणि ४०० मीटर या तिच्या आवडत्या प्रकारात तिने ही पदके
जिंकली. सलग पाचही सर्वधारीत पाच सुवर्णपदके जिंकल्यामुळे
अर्थातच हिमाचे सर्व स्तरातून कौतुक होणे स्वाभाविक होते
आणि ते क्वायलाही हर्व.

अॅथलेटिक्ससारखा खेळात
आपल्याला फार कमी वेळा
अशी कौतुकाची संधी प्राप्त होते.
त्यात धावण्याच्या
प्रकारांमध्ये आपले वर्चस्व नाहीच. त्यामुळे
हिमावर कौतुकाचा वर्षाव
क्वायलाच हवा होता. ४०० मीटरमधील

तिचा राष्ट्रयु विक्रम, खेळाडूने हे असे सलग यश मिळविले की, त्याला आपण देवत्व घायलक खाइ कृष्णांजली वृत्तना कृष्णासाठी किंची कोऱ्यानि शिंगंगी. जिंदगींतिक सोशल मीडियावरून तर हे कौतुक प्रोत्साहनाच्या पलीकडेच जाते. पुण्यांदा खेळाडूच्या धूमधार्यांनी एकूण दूरी वृत्तपूर्वक करेलन त्याला प्रोत्साहन देणे वेगळे आणि त्या खेळाडूला तेवढ्याच कामगिरीसाठी डोक्यावर धूमधार नारायण वेगळे या वृत्तपूर्वक करेलन एक पुसटशी रेषा असते. ती आपल्याकडे पटकन ओलांडली जाते आणि अथवां दूसरी अहृत आपल्यांनी अपेक्षित विजयांची याचा धोका हा विशेषतः लहान वयातील खेळाडूंना बसण्याची शक्यता अंगठीक असत. हीमध्यांचा लोकतात सुंही जीवीची शक्यता नाकारता येत नाही. त्यामुळेच तिच्या या यशाकडे आणि त्याबद्दल हीणांन्यांकी तुकारामांकुर विष्वार्थारत तुनही पाहायला हवे.

हिमा दास ही आसामच्या दिंग भागातून आलेली गरीब घरची खेळाडू. त्यामुळे तिने अशा परिस्थितीतून येऊन राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय स्तरावर चमक दाखवणे हे प्रशंसेस पात्र. जुलै महिन्यात तिने मिळविलेली पाच सुवर्णपदके म्हणूनच भुवया उंचवायला लावणारी. पण या कामगिरीची तुलना आपण लगेच ऑलिम्पिक, आशियाई क्रीडा स्पर्धी, जागतिक अजिंक्यपद स्पर्धा वैरेंशी करून हिमावर दडपण आणतो किंवा या कामगिरीसाठी हिमाची सरकारने दखल घेऊन तिच्यावर बक्षिसांचा, पुरस्कारांचा वर्षाव करावा अशी अपेक्षा बालगू लागतो. ही घाई करण्याची खेरे तर कोणतीही आवश्यकता नसते. हिमाच्या आताच्या या पाच सुवर्णपदकांच्या कामगिरीत सातत्य असले तरी ती तिची स्वतःचीही सर्वोत्तम कामगिरी नाही. जागतिक स्तरावरील कामगिरीशी तुलना केली तर ही कामगिरी बरीच पिछाडीवर दिसेल. त्यामुळे पाच सुवर्णपदकांबद्दल तिची पाठ थोपटतानाच आता ती ऑलिम्पिकमध्ये पदक मिळविणार असा तातडीने नैष्कर्ष काढण्याची गरज नाही. त्यासाठी तिला बराच अवधी आहे आणि वेगळी मेहनतही घ्यावी लागणार आहे. ऑलिम्पिकमध्ये या प्रकारांत पदक मिळविण्यासाठी नेमकी किंती मेहनत घ्यावी लागेल, तेवढी कामगिरी कशी उंचावता येईल, हा तिच्याकडून ही मेहनत करून घेणाऱ्यांचा अभ्यासाचा विषय आहे. शिवाय, तो सोपा तर अजिबात नाही. २०० मीटरमध्ये तिने जी कामगिरी केली, त्यात २३.६५ (पोझनेन), २३.९७ (कुटनो), २३.४३ (क्लॅन्डो) आणि २३.२५ (टॅबोर) सेकंद अशी वेळ तिने दिली. तिची या प्रकारातील सर्वोत्तम कामगिरी २३.१० सेकंद इतकी आहे.

त्या वेळेच्या जवळ ती पोहोचू शकलेली नाही. ४०० मीटरमध्येही तिने तिने नोक्ह मेस्टो स्पर्धेत ५२.०९ सेकंद इतकी वेळ दिलेली आहे. तिची वैयक्तिक सर्वोत्तम कामगिरी ५०.७९ सेकंद इतकी आहे. या कामगिरीपेक्षाही ती २ सेकंदांनी मागेच आहे. असे असताना तिला ऑलिम्पिक पदकासाठी हमखास दावेदार मानणे योग्य ठरणार नाही. या आकडेवारीतून तिचा आत्मविश्वास कमी करण्याचा प्रयत्न नाही. पण वास्तव नेमके काय आहे आणि तिला अजून किंती तयारी करावी लागेल हे लक्षात आणून देण्यासाठी ही उठाठेव करावी लागतो. २०० मीटरमध्ये टोकियोतील २०२०च्या ऑलिम्पिकसाठी २२.८० सेकंद ही पात्रता वेळ निश्चित करण्यात आली आहे. त्यासाठी हिमाला अर्थातच तिच्या २३.१० सेकंद या वैयक्तिक सर्वोत्तम कामगिरीपेक्षाही किंती सरस कामगिरी करावी लागेल हे लक्षात येते. ४०० मीटरमध्येही

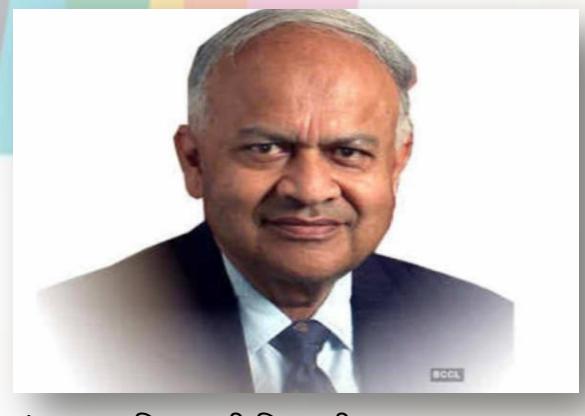
ऑलिम्पिकसाठी ५१.३५ सेकंद इतकी पात्रता वेळ निश्चित करण्यात आली आहे. त्यासाठी तिला किंती झेप घ्यावी लागेल हेदेखील स्पष्ट होते. त्या अर्थात तिने या पाच स्पर्धामध्ये केलेली कामगिरी हा पाया आहे असे नक्कीच म्हणता येईल. यात एक नक्कीच समाधानाची बाब आहे की, तिने या स्पर्धात आपली कामगिरी सातत्याने उंचावत नेली. पण ही प्रक्रिया न थांबणारी आहे. तिला आगामी स्पर्धात तिला विविध शिखरे पादाक्रांत करत ऑलिम्पिक पात्रतेच्या निकषांपर्यंत पोहोचावे लागेल. या निकषांपर्यंत पोहोचल्यावर पदक मिळणार नाहीच. कारण या पात्रता वेळेपेक्षाही चांगली कामगिरी प्रत्यक्ष स्पर्धेत करावी लागते. २०१६च्या ऑलिम्पिकमध्ये ब्रॅंझ विजेतीने २२.१५ सेकंद अशी वेळ २०० मीटरमध्ये दिली होती. ती २०२०च्या ऑलिम्पिकमध्ये कदाचित सुधारलेली दिसेल. म्हणजे पदक जिंकण्यासाठी तिला २३सेकंदांपेक्षा कमी वेळ देण्याशिवाय पर्याय नाही. ही मेहनत घेण्याची, तेवढी कामगिरी करण्याची कुवत हिमामध्ये नक्कीच आहे. भारतीय अथलेटिक्स खेळाडूंच्या उच्च कामगिरीची देखरेख करणारे फोकर हे अरमन यांनाही हिमावर विश्वास आहे.

डॉ. जयंत विष्णु नारळीकर

सुप्रसिद्ध संशोधक जयंत नारळीकरांचा जन्म १९ जुलै १९३८ साली झाला. जयंत नारळीकरांचे वडील विष्णुपंत हे बनारस हिंदू विद्यापीठात रँगलर होते. त्यामुळे जयंत नारळीकरांचे शिक्षण बनारसालाच झालै. त्यांच्या आई संस्कृत विषयात एम. ए. झालेल्या होत्या. त्यामुळे मुलांच्या शिक्षणाकडे त्या लक्ष देत.

१९५७ साली त्यांनी बनारस हिंदू विद्यापीठातून पहिलायेऊन त्यांनी बी.एस्सी. ची पदवी घेतली. गणितात ते सर्वप्रथम आल्याने त्यांना टाटा शिष्यवृत्ती मिळाली. त्यामुळे गणिताचे उच्च शिक्षण घेण्यासाठी ते इंगलंडलागेले.

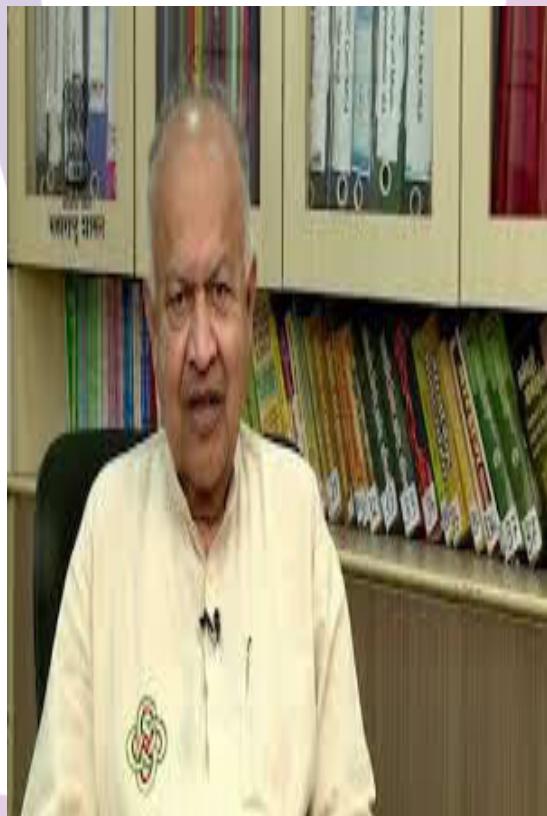
१९६६ साली नारळीकर यांचा विवाह मंगला सदाशिव राजवाडे (गणितज्ञ) ह्यांच्याशी झाला. त्यांना तीन मुली आहेत - गीता, गिरिजा व लीलावती. १९६० साली त्यांनी रँगलर ही पदवी मिळविली. तसेच १९६३ साली त्यांनी डॉक्टर ऑफ फिलोसॉफी ही परीक्षा ते पास झाले

रेडीओ सोर्ससच्या लेखनामुळे ते संशोधक म्हणून प्रसिद्ध झाले. "अराउंड ऑफ टाईम" ह्या विषयावर त्यांनी केलेले भाषण चौसैष साली गाजले. १९६५ साली भारत सरकारने त्यांना संशोधनाच्या महान कार्याबद्दल पद्मभूषण देऊन त्यांचा गौरव केला.

त्यांचा महत्त्वाचा सिद्धांत म्हणजे गुरुत्वाकर्षणाचा नवा सिद्धांत होय. ते आणि त्यांचे सहकारी डॉ. हॉईल यांनी संशोधनाअंती असे सांगितले कि विश्वातील अत्यंत दूरचे तारे जर नष्ट झाले तर पृथ्वीवरच्या लोकांचे वजन दुपटीने वाढल आणि सुर्याची उष्णाता शंभर पट अधिक होईल. आपला हा सिद्धांत त्यांनी गणिताच्या आधाराने सिद्ध केल्यामुळे विश्वास न बसणाऱ्या ह्या सत्य संशोधनावर शास्त्रज्ञांचाही विश्वासही अखेरीस बसला.

त्यांच्या 'चार नगरांतील माझे विश्व' या पुस्तकासाठी २०१४ चा 'साहित्य अकादमी पुरस्कार' त्यांना जाहिर झाला.

जयंत नारळीकरांना पतंग उडवणे आवडत होते. कदाचित त्यामुळे त्यांना खगोलविज्ञानाची गोडी लागली असेल.

जीवनपट

जन्म : १९ जुलै १९३८

शिक्षण : बी.एस्सी. (बनारस), बी.ए.(केंब्रिज), पी.एच.डी (केंब्रिज), एम.ए. (केंब्रिज), डिएस.सी. (केंब्रिज)

नारळीकरांनी भूषविलेली विविध पदे:

संचालक गणित शिक्षण, केंब्रिज
बेरी रॅम्से फेलो, केंब्रिज
वरीष संशोधन फेलो, केंब्रिज
व्याख्याता, सैधांतिक खगोल विज्ञान, केंब्रिज
प्राध्यापक, टाटा इन्स्टिट्यूट ऑफ फॅटामेन्टल रीसर्च,
मुंबई.
संचालक आयुका, पुणे.

विषेश कामे

जगातल्या अनेक विद्यापीठात अभ्यागत प्राध्यापक. सैद्धांतिक, भौतिक व खगोल विज्ञानात अनेक पुस्तके. मराठी, हिंदी, इंग्रजीत विज्ञान कथा, पुस्तके व कांदबरी लेखन.

आकाशवाणी दुरदर्शनवर कार्यक्रम
पंतप्रधानाचे वैज्ञानिक सल्लागार
मराठी विज्ञान परिषदेचे संमेलनाध्यक्ष.
संशोधन
स्थिर स्थिती सिद्धांत

चार दशकाहून अधिक कालावधीपासून त्यांचे अंतरिक्ष विज्ञान क्षेत्रात संशोधन सुरू आहे. त्याच बरोबर

सतत पुस्तके लिहिण्याचा कार्यक्रम चालू असतो. सामान्य

माणसाला खगोलशास्त्र समजवण्यासाठी त्यांनी गेली अनेक वर्षे प्रयत्न केले आहेत. यासाठी सर्व प्रसार माध्यमांचा ते उपयोग करतात. त्यांच्या 'यक्षांची देणगी या पहिल्याच पुस्तकाला महाराष्ट्र शासनाचा पुरस्कार मिळाला.

विज्ञानकथा पुस्तके

वामन परत न आला
अंतराळातील भस्मासुर
कृष्णमेघ
प्रेषित

कल्पना चावला : प्रत्येक भारतीयाच्या मनातील अंतराळ परी

काही लोक निधनांनतरही आपल्या आठवणीत सदैव जिवंत राहतात. अंतराळवीर कल्पना चावला यांचा शेवटचा अंतराळ प्रवास अनेकांच्या मनात कोरला आहे.

17 मार्च 1962 रोजी जन्मलेली कल्पना चावला यांचं बालपण हरियाणाच्या कर्नालमध्ये गेलं. त्या अंतराळात भरारी घेणाऱ्या त्या पहिल्या भारतीय महिला ठरल्या.

1976 साली कर्नाल टागोर स्कूलमधून त्यांनी शालेय शिक्षण पूर्ण केलं. तर 1982 साली पंजाब इंजिनीअरिंग कॉलेजमधून वैमानिक इंजिनीअरिंग (Aeronautical Engineering) मध्ये पदवी घेतली. त्यानंतर उच्च शिक्षणासाठी त्या अमेरिकेला गेल्या.

गगनयान: 3 भारतीयांना अंतराळात पाठवणारी मोहीम नेमकी काय? मंगळयान मोहिमेत महच्चाची भूमिका बजावलेल्या महिलेची गोष्ट 1984 मध्ये टेक्सास युनिवर्सिटीतून वैमानिक इंजिनीअरिंगमध्ये त्यांनी मास्टर्स पूर्ण केलं. त्याच विषयात त्यांनी 1988 मध्ये PhD पूर्ण केली. अमेरिकेची अंतराळ संशोधन संस्था The National Aeronautics and Space Administration (NASA) इथं कल्पना यांनी 1988 पासून फ्ल्युड डायनॅमिक्समध्ये संशोधनाला सुरुवात केली.

नासामध्ये काम केल्यानंतर ओवरसेट मेथड्स कंपनीत उपप्रमुख म्हणून रुजू झाल्या. त्याठिकाणी त्यांनी एरोडायनॅमिक्समध्ये महत्त्वपूर्ण संशोधन केलं. त्यांचे रिसर्च पेपर अनेकदा चर्चेत राहिले.

नासाने 1994 साली संभाव्य अंतराळवीराच्या यादीत कल्पना यांचा समावेश केला. मार्च 1995 साली अंतराळ क्षेत्राचा विशेष अभ्यास करण्यासाठी नासाच्या जॉनसन एरोनॉटिक्स सेंटर मध्ये प्रशिक्षण चालू केलं.

त्या दरम्यान त्यांना अंतराळवीरांच्या 15व्या फळीत ठेवण्यात आलं. तसंच एका वर्षाच्या प्रशिक्षणानंतर अंतराळयानाच्या नियंत्रण कक्षाच्या देखभालीचं काम देण्यात आलं.

नोव्हेंबर 1996 मध्ये नासानं एक घोषणा केली. त्यामध्ये ATS-87 मिशनच्या संशोधनाची जबाबदारी कल्पना याच्याकडं सोपवण्यात आली.

शेवटी तो दिवस उजडलला. 19 नोव्हेंबर 1997. त्यादिवशी हरियाणाच्या मुलीनं अंतराळात झेप घेतली. त्यावेळी त्यांनी 376 तास आणि 34 मिनिटं अंतराळात घालवली. एका महत्त्वपूर्ण योजनेचं नेतृत्व करण्याच्या कल्पना आणि त्यांच्या टीमने पृथ्वीला 252 फेच्या मारल्या म्हणजे त्यांनी 1 कोटी 46 हजार किमीहून अधिक प्रवास केला.

कल्पना यांचा शेवटचा प्रवास

नासाने जेव्हा एक महत्त्वपूर्ण योजना आखली तेव्हा अनुभवी अंतराळवीर कल्पना चावला 7 सदस्यांच्या टीममध्ये महत्त्वाची जबाबदारीही त्याच्याकडं देण्यात आली.

जानेवारी 2003 च्या 16 दिवसांच्या मिशनमध्ये त्यांची विशेष तज्ज्ञ म्हणून नेमणूक केली. अंतराळात केले जाणारे प्रयोग हे कल्पना यांच्या नियंत्रणाखाली करण्यात आले होते.

1 फेब्रुवारी 2003 ला कोलंबिया अंतराळ यानाने पृथ्वीकडं येण्यासाठी अमेरिकेजवळच्या पॉसिफिक समुद्राकडं झेप घेतली. अंतराळवीरांनी स्पेस सुट घातला. त्यावेळी सर्व योग्यरीत्या सुरु होतं.

त्यावेळी स्थानिक वेळेनुसार सकाळच्या 8.40 वाजता कोलंबिया यानानं पृथ्वीच्या वातावरणात प्रवेश केला.

अंतराळवीर आणि नासातल्या अंतराळयान नियंत्रण कक्षातले सगळेजण आनंदी होते.

22 मिनिटांत ते यान पृथ्वीवर उतरणार होतं. सुमारे 8.54 वाजता यानाचा आणि नियंत्रण कक्षाचा संपर्क तुटायला सुरुवात झाली. 9.16 वाजता काही गोष्टी स्पष्ट व्हायला लागल्या आणि कोलंबिया यान इतिहासात जमा झालं. सगळ्या

मिताली राज

२१ व्या शतकाच्या सुरुवातीपासुन ज्या महिला खेळाडुने
मुलांना महिला क्रिकेटमध्ये (Women's Cricket) रस घण्यास भाग पाडलं
आणि मुलींना

क्रिकेटमध्ये करिअर करता येतं... ह्याची वेगळी दृष्टी दिली,
ती महिला खेळाडु म्हणजे #मिताली राज. दहाव्या वर्षी मुली
बाहुली आणि भातुकली खेळण्यात मग्न असतात पण ही
पोरगी वेगळीच, वयाच्या दहाव्या वर्षी तिने क्रिकेटकडे
करियर म्हणून बघितले आणि त्यात यशस्वीही झाली!!

आज अनेक खेळाडुचं (पुरुष असो वा महिला)
फिटनेस, संघ व्यवस्थापन बरोबर वाद, फिल्मिंग किंवा उत्तेजक पदार्थाच्या
सेवनाने त्यांची कारकीर्द लवकर संपते
पण मिताली राज मात्र ह्याला अपवाद आहे, १९९९ पासुन आत्तापर्यंत सलग
१७ वर्ष कोणताही वादविवादामध्ये न
अडकता ती खेळली, खेळत आहे, म्हणुनच बहुधा तिला
भारतीय महिला क्रिकेटमधील "सचिन तेंडुलकर"
म्हणतात.

१९९९ साली वनडेमध्ये मितालीने आयर्लंडच्या महिला
संघाविरुद्ध दमदार पदार्पण केले. त्या सामन्यात नाबाद
११४ धावा काढून तिने करियर मधली सर्वोत्तम धावसंख्या
उभारली. तीन वर्षांनी ॲंगस्ट २००१-०२ च्या मोसमात तिने
साऊथ आफ्रिका संघाविरुद्ध अवघ्या १९ व्या वर्षी
कसोटीमध्ये द्विशतक काढले. भारताकडुन ती पहिली महिला
द्विशतकवीर ठरली तिच्या या नेत्रदीपक कामगिरीमुळे च
आणि क्रिकेटमधल्या अनुभवाने टेस्ट वनडे आणि T20 च्या
१९९९ साली वनडेमध्ये मितालीने आयर्लंडच्या महिला
संघाविरुद्ध दमदार पदार्पण केले. त्या सामन्यात नाबाद
११४ धावा काढून तिने करियर मधली सर्वोत्तम धावसंख्या
उभारली. तीन वर्षांनी ॲंगस्ट २००१-०२ च्या मोसमात तिने
साऊथ आफ्रिका संघाविरुद्ध अवघ्या १९ व्या वर्षी
कसोटीमध्ये द्विशतक काढले. भारताकडुन ती पहिली महिला
द्विशतकवीर ठरली तिच्या या नेत्रदीपक कामगिरीमुळे च
आणि क्रिकेटमधल्या अनुभवाने टेस्ट वनडे आणि T20 च्या
कप्तानपदाची माळ तिच्या हाथी पडली त्यातही ती यशस्वी
झाली.

आत्तापर्यंत तिने ८१ वनडेमध्ये भारतीय संघाचं
प्रतिनिधीत्व केलं त्यापैकी ४५ सामन्यात तिच्या
संघाला

विजयाचा तर ३३ सामन्यात पराभव पत्करावा
लागला तर ३

सामने निकाली गेले नाही. तिने ३२ T20 मध्ये
भारतीय

संघाचं प्रतिनिधीत्व केलं त्यापैकी १७ सामन्यात
तिच्या संघाला विजयाचा तल १सामन्यात
पराभव पत्करावा लागला तर २
सामने अनिर्णीत राहिले.

वनडेमध्ये मितालीने ६००० हुन अधिक धावा
काढल्या

यामध्ये तिने शानदार ५ शतकं देखील ठोकली.
मितालीने

अवघ्या दहाच टेस्टमध्ये भारताकडुन खेळतांना
७०० हुन

अधिक धावा केल्याआहेत. टी20मध्ये तिने
१५०० हुन

अधिक धावा करतांना आठ अर्धशतके मारली
आहे. धावा, विक्रमांपेक्षा तिने हरमनप्रीत कौर,
दिप्ती शर्मा, पूनम राउत, वेदा कृष्णमूर्ती या
महिला खेळाडुना मार्गदर्शन करण्याचै मोलाचे
कार्य करीत आहे.

मैत्री प्रणाम!

मैत्री असावी अथांग सागरासारखी
सगळंकाही सामावून घेणारी,
हळूवार आनंद देणारी!!

मैत्री असावी गुलाबांच्या फुलांसारखी
सगळ्यांना आकर्षित करणारी,
नेहमीच सुंदर वाटणारी !!

मैत्री असावी एक स्वप्न
जे स्वप्न सगळ्यांनी बघावं,
सुखी जीवनाचा अर्थ सांगणारं !!

जिच्या तेजाने सूर्यही लाजला,
जिचे चरित्र पाहून साच्यांचा आत्मा हरखून गेला,
जिच्या कर्तृत्वाने अछवा भारत मनोमन सुखावला,
अशक्य वाट णाऱ्या स्वप्नांना सत्यात आणण्याचा मार्ग जिने शोधला,
अशा गुणी कल्पनाला माझा शतशः प्रणाम !

लहानपणी जिने सामर्थ्याची कार्ये अंगिकारली,
भातुकलीत रमणं सोडून मोठ्या स्वप्नांना मिठी घातली,
नकार, विरोधांशी झांजून शिकायला एकटीच परदेशी गेली,
जिच्या सामर्थ्याने संपूर्ण पृथ्वी भारावली,
अशा निर्भीडि कल्पनाला माझा शतशः प्रणाम !

भारतीय, पहिली, स्त्री, अंतराळवीर,
हि चारही बिरुदे मानाने मिळविली,
नक्षत्रखचित अवकाशास ती जवळन भेटली,
कठोर परिश्रम व इच्छाशक्तीची गुपिते जिने सांगितली,
मनामनांत अवकाशसंशोधनाची बौजे पेरून गेली,
मातृभूमीला कधीही न विसरणाऱ्या कल्पनाला,
माझा शतशः प्रणाम !

अंतराळवीर बनण्याचे स्वप्न पाहूनच ती जगली,
ते मिळविण्यासाठीच जणू ती जन्माला आली,
मला मरणही ताच्यांच्या सहवासातच यावे,
अशी तिने इच्छा केली,
धरणीचे अवकाशाशी जुळलेले नाते सांगून गेली,
अशा सामर्थ्याने भारावलेल्या कल्पनाला माझा शतशः प्रणाम !

- हर्षदा पाटील

लहानपण आणि मस्ती

आजही आठवतात ते दिवस....

दीदीची अन माझी लहानपणची मस्ती, भांडण ,तात्या न काकी च प्रेम , जिव्हाळा , आपुलकी कधी मायेने तर कधी प्रेमाने....

आजही आठवतात ते दिवस....

शाळेत जायच्या आधल्या दिवशीची गडबड, गोंधळ, की मला दप्तर, पाण्याची बाटली, डब्याची पिशवी , वह्या पुस्तक घ्यायची म्हणून तात्या अन काकी च्या मागे लागलेलो आसायचो

आजही आठवतात ते दिवस....

आम्हा दोघीच्या तुम्ही इच्छा , हटु पुरवलेले कधीच न रागवता..

आम्ही जे मागितले ते लगेच तुम्ही दुसऱ्या क्षणी आम्हाला दिलं.. आमचे सगळे हटु पुरवले.

आजही आठवतात ते दिवस....

रोज काय जे शाळेत झालेलं असायचं ते घरी सांगायचं त्याशिवाय करमतच नसायचं...मग रात्री झोपताना कव्हरही गप्पा मारणे...

आजही आठवतात ते दिवस....

Result च्या दिवशी ची काकीची बडबड..

पण एक वाक्य तात्या नेहमी म्हणायचे next time चांगल करायचं....

आजही आठवतात ते दिवस....

आम्ही उशिरा पर्यंत झोपायचो मग काकीचे ओरडणे...पण तरी पण आम्ही झोपलेलोच असायचो मग तात्यांनी एक हाक मारली की पूजा, छोटू मग लगेच उठायचं...

आजही आठवतात ते दिवस....

तात्यांचे ते वाक्य : दुसऱ्यांबद्दल नेहमी चांगले बोलायचे, आदर करायचा.

काकी कायम म्हणायची नेहमी खरे बोलायचे ,नेहमी positive विचार करायचा.

आणि दीदी कायम म्हणत असती की, जो भी होता है अच्छे के लिये होता है

खरंच अश्या गोड आठवणी कायम स्मरणात राहणारे .म्हणतात ना गेले ते दिवस राहिल्या त्या आठवणी खरंच ते लाड , ते हटु, ते रागावण, ते मारण, ते रागावल्यावर हसवण ते दिवस , त्या आठवणी, तोक्षण, तो आनंद, ते खूप आठवतय आजही.....

- आरती सांगेते

maulag ai

उमळणारी कळी आशा आकांक्षा घेऊन उमलते, प्रत्येक आईच्या पोटात जन्माला येणारी मुलगी स्वप्न घेईन जगते,या जीवाचा जन्म होण्यासाठी आई प्रत्येकक्षणी धडपडते,ह्या कोमलशया जीवावर होणारा अन्य रोखण्यासाठी प्रत्येकक्षणा मारते,आणि ही नाजूकशी कळी आपल्या आई वडिलांच् आयुष्य बनुन जाते,या कळीला जीवन देण्यासाठी अनेक अन्य सहन करते,आणि त्या नाजूक कळीला या जगाचे दर्शन घडवते, त्या नाजूक कळीला अस्तित्व असण हेच तर खर तिझा जगण असत, ती कळी आयुष्यभर अन्य सहन करत असते,पण आपल्या आई वडिलांच नाव उज्ज्वल होण्यासाठी मरत असते,खर तर ह्या आई वडीलाच्या आयुष्यातली सुंदरता हीच तर ही कळी असते,पण ती काही दिवसांनी कोण दुसऱ्याची होणार असते,म्हणून आयुष्यात मुलगी नावाची कळी फारच नाजूक असते....

-Mayuri Amale

A strong woman looks a challenge in the eye and gives it a wink.

- Mother Teresa

ARTICLES

Mother Teresa

English Section

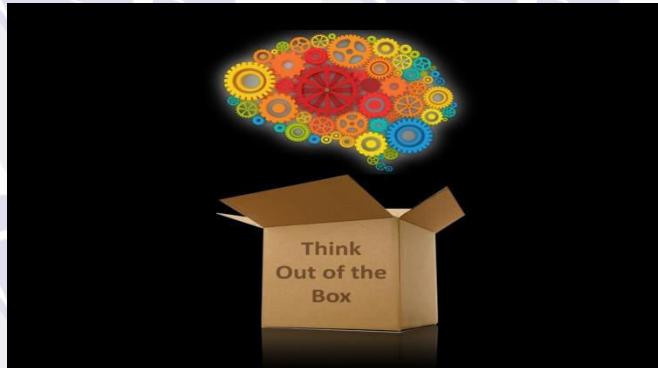
THINKING OUT OF THE BOX

Once upon a time, a merchant named Sam owed a huge sum of money to Tom, a money lender. The time came when the merchant ran out of the last chance given to him to give the money back.

Sam had a beautiful daughter who was very affectionate with her father. Tom asked the merchant to give all the money back failing which he will marry his beautiful daughter.

Tom was not at all good looking and ill minded and so the merchant was in dilemma. Tom proposed a new condition. There was a mix of black and white pebbles on the ground where they were standing. He will take two pebbles on both hands, one will be white and the other will be black.

If the daughter correctly chooses the white pebble, then Tom will write off all the debt and leave the marriage proposal too. But if she chooses the black pebble, he will write off the debt but will marry the daughter.

Tom bent down to pick the pebbles from the ground and the daughter noticed that he took black pebbles on both hands. The girl had three choices- to notify the same to her father which may provoke Tom, take the black pebble and sacrifice her life or simply refuse to take the pebble which might land her father into trouble. But what she did totally surprise Tom.

She took the pebble from his hand and 'accidentally' the pebble fell off from her hand to ground. She then asked Tom to see which color pebble was left in his hand to identify the color she picked. Tom had no other choice but to show the black color pebble in his hand and set both of them free.

Moral: Sometimes, life offers you situations which not only demands hard work and perseverance but some creative thinking which saves the situation

BLACK BOX

What is 'Black Box' ?

Black Box is also known as the 'Flight Data Recorder'. The Black Box or Flight Data Recorder of an Airplane is an instrument which records all the activities of the airplane during its flight.

Black Box is generally kept at the back side of the airplane for the security point of view. This Box is made of Titanium metal and is enclosed in a Titanium box which gives it strength to withstand any shock if it falls in sea or falls from the height.

History of Black Box:-

In the year 1953-54, in view of the increasing incidences of Air accidents, it was thought to develop a device which can give information about the reasons for Plane accidents and might also help in saving planes from accidents. Hence, a black box was invented.

Earlier it used to be red in color and was known by the name 'Red Egg'. In the early days, its inner walls were black in color, so it came to be known as a 'Black Box'.

The Black Box has two separate boxes:

1. Flight Data Recorder:- This box can contain information about direction, altitude, fuel, speed, turbulence, cabin temperature etc. About 88 such values for about 25 hours can be recorded. This box can withstand a temperature of about 11000°C for one hour and a temperature of 260°C for 10 hours. These boxes are red or pink in color so that can be found easily.

© picture-alliance/dpa

2. Cockpit Voice Recorder:- This box records the sound of the airplane during the last two hours. It records the sound of engine, emergency alarm, cabin and cockpit in order to predict the conditions of the plane before any accident occurred.

How does a Black Box works:-

As we have already told that the Black Box is made up of a strong metal. It can work for 30 days without any electricity. It can withstand a temperature of 11000°C. When this box is lost anywhere, it keeps on emitting the waves along with a beep sound for about 30 days.

This voice can be identified by the investigators from a distance of about 2-3 Kilometers. An interesting fact with regard to Black box is that it can emit waves from the depth of 14000 feet in the sea.

Though a black box does not reflect a clear picture of plane accidents and in some of the accidental cases it could hardly be found but one fact is for sure that it plays an important role in investigation of plane accidents.

Roemer's Determination of Speed of Light

PAPERS-N-PARCELS

Meet the 13-year-old boy who made the 'Ola and Uber' of Dabbawalas

Hot and appening

Thirteen-year-old Tilak Mehta, who developed the app called Papers-N-Parcels, imagined it to be the 'Ola and Uber' of courier services

The idea started when he wanted a few books from another end of the city urgently. His father came home tired after a day's work, and so he could not ask him and there was nowhere to go.

This is where the idea of having a startup dedicated to carrying papers and small parcels within the Mumbai for assured intra-day delivery struck Tilak.

In pic: Tilak with Ghanashyam Parekh, the banker who quit to join as the chief executive.

Tilak is a budding entrepreneur who has founded a logistics startup, sold the idea to a banker and convinced him to quit the job and join him as the chief executive, and, also roped in the famed Dabbawalas of the city to help him with the last mile distributions

Tilak Mehta is one of the India's youngest entrepreneur. His start-up company Papers-NParcels or PNP in short, is set to bring about a digital disruption in the space of door-to-door courier pick-up and delivery services.

Tilak Mehta is one of the India's youngest entrepreneur. His start-up company Papers-NParcels or PNP in short, is set to bring about a digital disruption in the space of door-to-door courier pick-up and delivery services.

He is studying in Class VIII, is like any other teenager, who rues about his father coming home from work late and tired.

A dream called 'Papers N Parcels'

"Papers N Parcels (PNP) is my dream and I will work to ensure that the business becomes big," the young entrepreneur beamed.

PNP uses a dedicated mobile application for business and already employs 200 on its own and 300 Dabbawala partners, through whom it is handling up to 1,200 deliveries daily.

Ready to blossom

PNP is also open for strategic tie-ups with companies like Swiggy if there is any possible synergy.

"Its clientele already includes pathology labs, boutique shops and a brokerage which will only grow bigger with the formal launch," said Ghanashyam Parekh, CEO of PNP.

PNP and dabbawalas

"A Dabbawala can earn up to Rs 10,000 a month by becoming a partner," said Dabbawala Association spokesperson Subhash Talekar.

"The Dabbawalas will mostly be handling the last mile delivery for PNP after finishing their day's work," said Talekar.

- At present, the company is paying a fixed amount to every Dabbawala partner but will shift to per delivery basis.

The inspirations

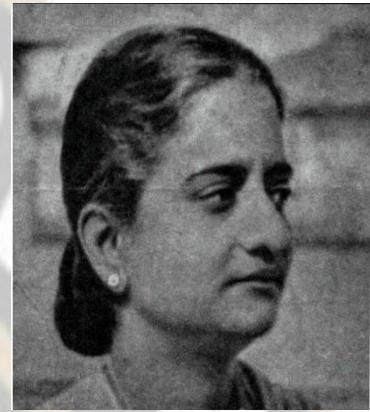
"I enjoyed reading about Steve Jobs. He dropped out of school, but went on to start a company that is so successful. I am also inspired by Mukesh Ambani." Tilak told rediff.com in an interview.

A. Lalitha

the first woman engineer in India

Early Life

In 1940, Lalitha didn't know she was making history. But she did – as the first woman engineer of India, and the first woman to graduate from the oldest Indian technical institution, my Alma mater, College of Engineering, Guindy (CEG), University of Madras.

Lalitha was born on August 27, 1919 in Chennai (then Madras). She had a middle class upbringing in a Telugu speaking family (Chennai is predominantly a Tamil speaking city). She had four older and two younger siblings. Child marriages were the norm in India in the first quarter of 1900's, and Lalitha was married in 1934, when she was fifteen. Her studies continued even after marriage, but came to a stop after receiving the Secondary School Leaving Certificate (SSLC or Class X). Her daughter Syamala was born in 1937 and was only four months old when Lalitha's husband passed away.

As a young widow with a baby, Lalitha wanted to go to college and get a professional degree that would allow her to be self-sufficient. India was not a friendly place for widows in those days, and actually continues to be so even in the modern times. This must have been in Lalitha's mind later when she represented India in the Women Engineers' Society's Society of Women Engineers' first international conference in 1964, where she is known to have said "150 years ago, I would have been burned at the funeral pyre with my husband's body".

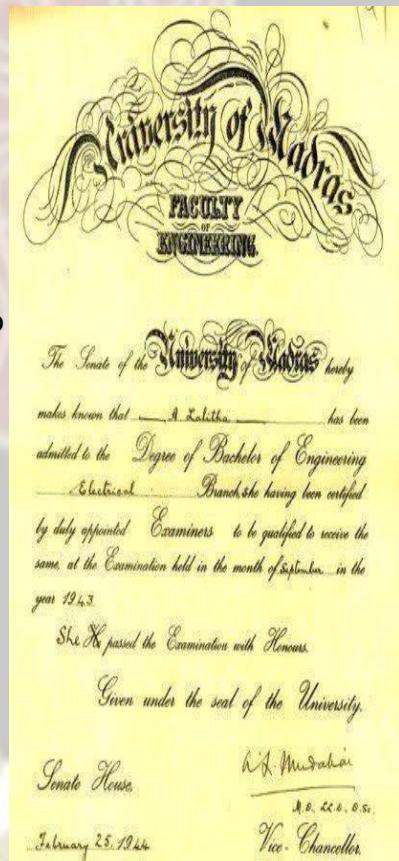
Professional Education

Lalitha joined Queen Mary's College in Chennai and completed her intermediate exam with first class.

Women were already making a name for themselves in the field of medicine. As early as late 1800's there were a handful of women who graduated with western medical degrees. Lalitha thought about medicine as a career, but the rigors of being a doctor, while taking care of a young child didn't appeal to her. The other option was to become an engineer, and follow in the footsteps of her father and brothers, but even though Lalitha was a brilliant student and getting into CEG today would have been a breeze, this seemed impossible in an age where technical education was considered a male prerogative.

Luckily, her father, Pappu Subba Rao was a professor of electrical engineering, at CEG. He took up her daughter's cause, and spoke to the then principal of the college, Dr. K.C. Chacko. It appears he also had to get the approval from the British government official Sir R.M. Statham, Director for Public Instructions

Lalitha entered CEG in 1940 as a student of the four year electrical engineering program. Campus life as a lone woman must have been challenging.

Upasana Taku

Education: Stanford University

Prior Work Experience: Paypal, Zaakpay, 2020

Social

Kashmiri by blood and having Gujarat as alma mater, Upasana has relentlessly fought her way to the top. She worked on her marriage day, she shared home-cooked meals with the team of 5, gave up the luxurious lifestyle, patiently ignored to the gender bias and faced multiple challenges only to give back to her homeland. Of course, she had the entrepreneur calling from within her but also wanted it to be in the best interest of others too.

She left a promising career in the silicon valley, only to give financial access for the underserved, in her country. There was no looking back until she founded MobiKwik along with her husband in 2009. Speaking about her company, she says, “MobiKwik was very simple and need-based. We launched MobiKwik as a recharge platform and, soon, it became the mobile wallet of every Indian. I take pride in saying that MobiKwik was the first mobile wallet of India. We are quite a bit dependant on the trivial amount for either change or paying for mobile recharges. With the invention of MobiKwik, one can easily do these payments without worrying about the actual cash. Your phone hence acts like your wallet.”

Co-founder of Mobikwik

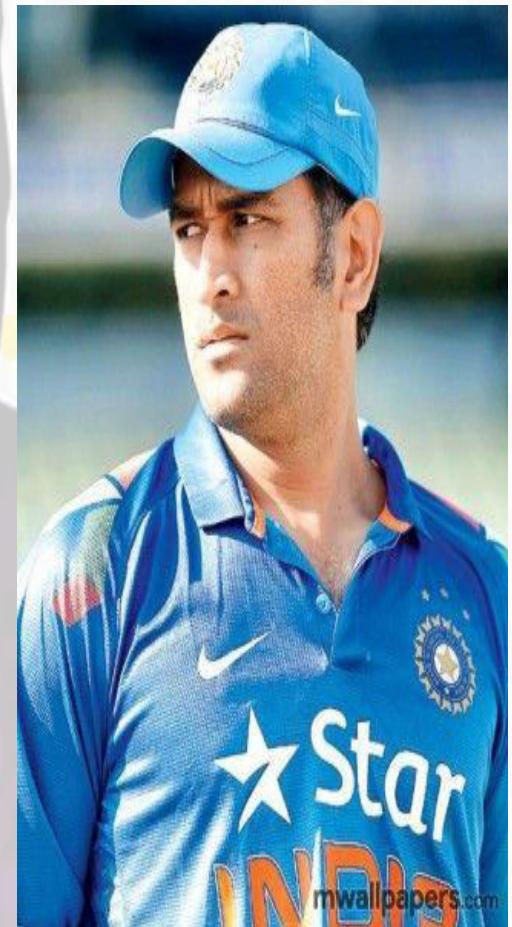
“Kick up a storm or die trying”

Further speaking about her journey she says “Tenacity is key. When you start something new, the ecosystem doesn’t accept you easily, people say no. It took us 10 months to get the first bank on board for wallet loading, while the second one happened in 15 days. It took us 3-4 months to get our first few top merchants in 2014. Within 3-4 months we closed eBay, Domino's and other large merchants. All because I held on tight.”

Dhoni: A remarkable captain

Mahendra Singh Dhoni is regarded as one of the country's most dashing cricketers, but his flamboyance is founded, almost ironically, on an inexplicably cool and calculated head. There are no means of divining why he chose to relinquish India's limited-overs captaincy when he did; his natural reserve ensures that his cards are almost always played close to his chest. In the context of where Indian cricket is at this juncture, it appears like an exceptionally clear-sighted decision, brave and selfless in equal measure. He has effectively said he will earn a place as a wicketkeeper-batsman. He has given the team management time to build to the next World Cup, in 2019; if he is not a part of that vision, he will not hold down a spot merely by virtue of being skipper. Given Dhoni's standing, he is probably the only one who could have made that call. It is unlikely that any selection panel will have summoned the courage to drop him. While his glove-work has not dipped significantly — he remains a predatory presence behind the wicket — his aura as a finisher has dimmed. Although he is no less capable with the bat, the almost eerie certainty one had that he will get the job done has dissipated. With age — Dhoni turns 36 this July — the greats do not necessarily lose their skill. But the consistency of execution suffers.

The legacy Dhoni bequeaths Virat Kohli is a team secure in its skin, certain it can win from any position. There was no better captain in the game's shorter forms than Dhoni during his time. He is the only skipper to have won all three major trophies — the World Cup, the World Twenty20 and the Champions Trophy. Michael Clarke and Brendon McCullum had greater attacking verve. They were certainly superior Test captains. But in the art of managing a finite innings, reading a contest's rhythm and its tactical contours, Dhoni had no equal. He had an intuitive feel for what could happen and the ability to get the best out of his resources, however bare. His greatest strength was his nerve. Where others tried to finish things quickly to pre-empt panicking, he took games deep. He raised the stakes, knowing he would not blink before his opponent. Remarkably, he managed to transmit this sense of composure to his team. He asked his bowlers to relax and stick to the plan; the responsibility of the result was his to bear. Few cricketers have stayed in the present as successfully as he has. Fortunately for Indian cricket, his successor is every bit as impressive. Kohli, moreover, will have access, should he choose, to all of Dhoni's considerable powers.

Sindhutai Sapkai (Mai)

Born - 14 November 1948, Wardha, Maharashtra India

Residence - Sanmati Bal Niketan Sanstha, Manjari

Nationality - Indian

Other names - Mother of orphans

Known for - Raising orphan children

Religion - Hindu

SOU. SINDHUTAI SAPKAL ALSO KNOWN AS MOTHER OF ORPHANS IS AN INDIAN SOCIAL WORKER AND SOCIAL ACTIVIST KNOWN PARTICULARLY FOR HER WORK FOR RAISING ORPHAN CHILDREN

BIRTH & EDUCATION

She was born on 14 November 1948 at Pimpri Meghe village in Wardha district Maharashtra to Abhimanji Sathe, a cowherd by profession. Being an unwanted child, she was nicknamed 'Chindhi' (torn piece of cloth). Her father was keen on educating Sindhutai, much against the wishes of her mother. Abhimanji used to send her to school under the pretext of cattle grazing, where she would use 'leaves of Bharadi Tree' as a slate as she could not afford a real slate because of financial reasons. Abject poverty, responsibilities & an early marriage forced her to quit formal education after she passed 4th grade

LIFE & TURNING POINT

At the tender age of 12, she got married to Shrihari Sapkal alias Harbaji, whose age more than double a cowherd from Navargaon village in Wardha District. She bore 3 sons by the time she turned 20. She put up a successful agitation against she fought for her self on collection of dried cow dung used as fuel in India and selling it in collusion with forest department, without paying anything to the villagers. Her agitation brought the district collector to her village and on realizing she was right, he passed an order which the strongman did not like. Stung by the insult at the hands of a poor woman, he managed to convince her husband to abandon her when she was beyond 9 months of her pregnancy. Her husband thrashed her and kicked her on her full term belly and threw her in a cowshed. Tormented and tortured, Sindhutai with her world falling apart, and in great pain, gave birth to a baby girl. Sindhutai cut her umbilical cord with the stone which was lying there and then she passed out. Her husband and other family left her to her destiny. After she came back to her senses she went to her maternal village but everyone shunned her and rejected her. Even her mother closed the doors to her. Sindhutai was alone in the world with her little daughter to look after. She was hungry and the baby was hungry two. Pangs of hunger were intolerable. She wanted to save herself from the pangs of hunger and wicked ways of people. She took shelter in a crematory. She saw a dead body was

The last rites were over and the relatives of the departed had left. They had left some flour as a part of the last rituals for the departed soul. Sindhutai took that flour, kneaded it and prepared a bhakari (roti) and baked it on the fire which was still consuming the dead body. Sindhutai is blessed with natural flare for singing. She used to sing and beg and feed herself and her baby. She would visit temples, traveling by train, begging and singing. She was often joined by other beggars and she would feed these beggars too. She wondered from one place to another begging and singing. Months and years passed. Life went on. All alone in the world with a baby to look after, she would sing heart rending songs that would fetch money for her. She had no one to look up to and she belonged to none. She entrusted her little daughter whom she had named Mamata to Shrimant Dagaduseth Halwai Trust, So that she could be looked after properly. Sindhutai singing and begging continued.

Sindhutai would work wholeheartedly for orphans and destitute and other less fortunate. She poured out her motherly love and affection on orphans. She took them under her wings. She gave them food and shelter in whatever way she could. Lovingly they call her Aai. Her orphanage is an orphanage with difference. Generally orphanages just keep their wards up to the age of 18. Sindhutai keeps her wards till they get their jobs, get married and settle in life. Age of inmates varied from 8 day old baby to a person who is in his eighties. Sindhutai's work is totally backed and funded by private donations and other help from various walks of life. She never let the travails of her own life let her spirit down. They made her strong. Her heart rending speeches, her oratory, her recitals of poems, and gazals are so appealing. After the struggle of years, Sindhutai is assisted by her daughter Mamata and son Deepak and her other grown up sons. She has been a "MOTHER" to many.

LATER WORK

She has devoted her entire life for orphans. As a result she is fondly called 'Mai' (mother). She has nurtured over 1050 orphaned children. As of today, she has a grand family of 207 son-in-laws, 36 daughter-in-laws.

She still continues to fight for the next meal for her children. Many of the children whom she adopted are well-educated lawyers, lecturer and some including her biological daughter, are running their own independent orphanages. One of her children is doing a Ph.D. on her life. She has been honoured with more than 750 awards for her dedication and work. She used the award money to buy land to make a home for her orphan children. Because of her dedication and sacrifices, today the children have their own building at Manjari, Dist. Pune with all facilities i.e. Computer room, Big hall for cultural activities, Solar System, Water filter, Library, Study room, and all required facilities. Mai is always trying to give a good standard of living to her children along with food, clothing, shelter, education and rehabilitation. At the age of 70, her husband came back to her apologetically. She accepted him as her child stating she is only a mother now! If you visit her ashram, she proudly and very affectionately introduces him as her oldest child! In person, she comes across as a bottomless source of energy and inspiration, with absolutely no negative emotions or ill will for anybody. A marathi film 'Mee Sindhutai Sapkal' released in 2010, is a biopic inspired by the true story of Sindhutai Sapkal. The film was selected for world premiere at the 54th London Film Festival.

▪ Elizabeth Blackwell

First woman doctor of medicine in modern times

- Elizabeth Blackwell born in Counterslip, Bristol, Gloucestershire, England is considered the first woman doctor of medicine in modern times.
- Elizabeth was a British physician and the first woman to receive a medical degree in the United States.
- With widespread opposition, she decided to attend medical college and graduated first in her class and also created a medical school for women in the late 1860s.
- Elizabeth also helped to establish the U.S. Sanitary Commission in 1861 under the auspices of President Abraham Lincoln.
- Elizabeth was relatively active in her later years, in 1895 she published her autobiography, 'Pioneer Work in Opening the Medical Profession to Women'.
- She was honoured with various feats, some of which are:

- Since 1949, the American Medical Women's Association has awarded the Elizabeth Blackwell Medal annually to a female physician.

- Hobart and William Smith Colleges awards an annual Elizabeth Blackwell Award to women who have demonstrated "outstanding service to humankind.

**Elizabeth
Blackwell**
THE FIRST WOMAN DOCTOR

- Elizabeth Blackwell was inducted into the National Women's Hall of Fame in 1973.

- The painting The Dinner Party features a place setting for Elizabeth Blackwell.

- In 2013 the University of Bristol launched the Elizabeth Blackwell Institute for Health Research.

- On February 3, 2018, Google honoured her as a doodle in recognition of her 197th birth anniversary.

- Hobart and William Smith College erected a statue on their campus honouring Blackwell.

- In May 2018, a commemorative plaque was unveiled at the former location of the New York Infirmary for Indigent Women and Children, which Elizabeth Blackwell and her sister Emily Blackwell founded.

1983 Cricket World Cup win: The story behind India's greatest win

1983 cricket world cup win is astonishing for every Indian. Read more about Kapil Dev and co and where are they now

When we started World Cup campaign, we were ranked even below Zimbabwe. Very few people expected them to even reach the group stage, let alone winning the cup.

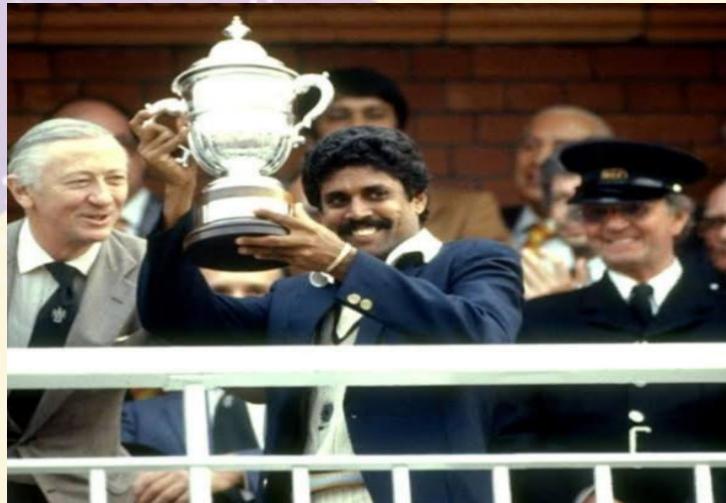
With the elevation of Sri Lanka to Test status, only one place was available through qualification at the ICC Trophy, held in England in 1982. The newcomers, Zimbabwe, dominated the competition, defeating Bermuda in the final.

There was a change of format, with again two groups of four, but this time they played each other twice each, thus doubling the number of matches played.

The West Indies, still with Greenidge, Haynes, Richards, and Lloyd at the top of the order, and Marshall, Roberts, Garner and Holding forming a strong pace attack, were hot favorites.

Semifinals:

England were heavy favorites in the first semi-final, but the experienced England line-up was incapable of scoring quick runs against steady medium-paced bowling and inspired fielding. 33 was the top score of an innings of 216, with Amarnath bowling his 12 overs for 27 runs and two wickets, and Kapil Dev mopping up the tail. Amarnath was run out for 46, and fifties for Yashpal Sharma and Patil saw India to their first World Cup final.

The other semi-final was also one-sided, with Pakistan, put into bat, struggling against Marshall (3/28) and the other West Indies quicks. 188 was far too few runs against Viv Richards, who blasted 80*, supported by Gomes, as West Indies won by 8 wickets.

The final:

Most anticipated a one-sided game, with the Indian team has exceeded expectations to make the final, against a powerful and experienced West Indian team, looking for its third consecutive Cup. All seemed to be progressing predictably when India was all out for only 183, Srikanth top scoring (33), and Roberts (3/32) the best of the bowlers. When the West Indies batted, Greenidge fell early, and the unheralded Indian medium pacers bowled tight and accurately. Richards hit a composed 33, but when he was out to Madan Lal, India was in with a chance. Dujon and Marshall were both out to Amarnath when looking set, and when Amarnath trapped Holding lbw, India completed an astonishing win.

The Indians in this tournament showed that they had mastered the one-day game, bowling tightly, fielding better than any Indian team in the past, and never giving up. Binny with 18 (still a record for most wickets in a World Cup tournament), and Madan Lal with 17 wickets were their leading bowlers, and Kapil Dev topped the batting averages. Overall Gower, Richards, and Fowler were the most successful batsmen, all with over 350 runs, and averages in the 70s.

World Cup Heroes

Here's a look at 1983 world cup winning team and where are they now:

Kapil Dev: Today, he is a successful businessman and commentator. He runs a company called the Dev Musco Lighting that installs floodlights in major stadiums and sports venues in India.

Sunil Gavaskar: Today, Gavaskar is one of the premier Indian commentators.

Ravi Shastri: Shastri has enjoyed tremendous success post-retirement as a commentator. He has also served as the director of the Indian cricket team and currently serving as an Indian Coach

Mohinder Amarnath: The former cricketer currently works as a cricket analyst for various news channels.

Sandeep Patil: Post-retirement, Patil has also served as the coach of the Kenya team, whom he guided to the semi-finals of the 2003 world cup.

Dilip Vengsarkar: Today, he runs three cricket academies, two in Mumbai and one in Pune. These academies give cricket training free of cost to the selected players selected on their skill level.

Krishnamachari Srikkanth: Srikkanth has enjoyed tremendous popularity as a commentator. He now serves as a mentor to the IPL team Sunrisers Hyderabad.

Roger Binny: Roger Binny is currently serving as an office bearer at the Karnataka State Cricket Association (KSCA) and is also a member of the selection committee.

Kirti Azad: He is currently serving his third term in the Lok Sabha.

Madan Lal: He runs a cricket academy in Siri Fort Sports Complex, Delhi and was appointed as chief coach of the Sanjay Jagdale MPCA Academy in 2010.

Syed Kirmani: He was the vice-president of KSCA and also the chairman of the national selection committee. Today, he can be seen on various news channels featuring as a cricket analyst.

Balwinder Sandhu: After retirement, he served as the coach of Mumbai and Punjab and also worked with the National Cricket Academy. Today, he lives a peaceful life at his home in Mumbai.

Yaspal Sharma: After he retired from the game, he became an umpire for a time and has served as a selector for the Indian national team.

Sunil Valson: Today, Sunil is associated with the Indian Premier League outfit Delhi Daredevils. He is pioneering grassroots level camps across the city and is considered as one of the top private sports administrators in the country.

There may be people that have more talent than you, but there's no excuse for anyone to work harder than you do.

FACTS

SANPSHOTS

SKETCHES

PHOTOGRAPHY

SKETCHES

Vrushti T.E.Comp

Surabhi Kanade S.E. Comp

Aniket Shinde SE Comp

Shweta Mache T.E.Comp

Sejal SE-IT

**“WOMAN MUST NOT
ACCEPT; SHE MUST
CHALLENGE.”**

Nidhi Nandankar S.E.IT

Harshada patil S.E.Comp.

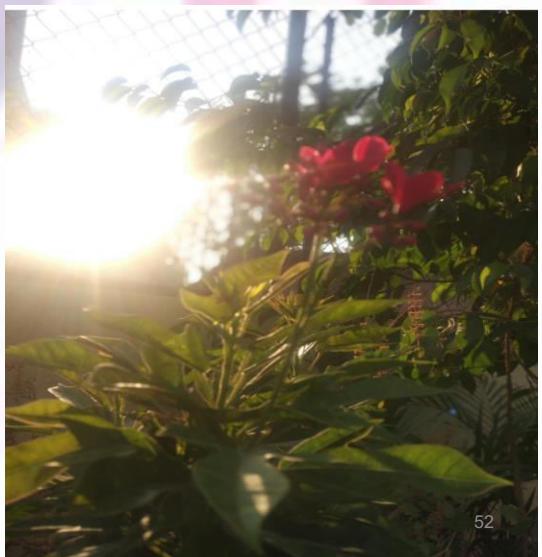
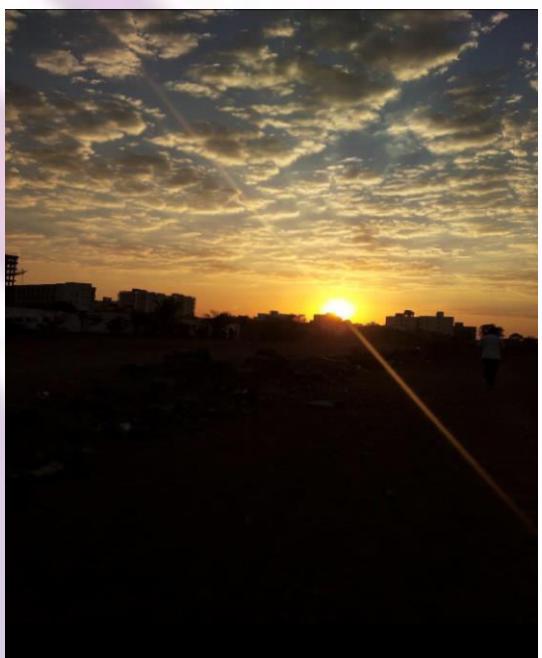
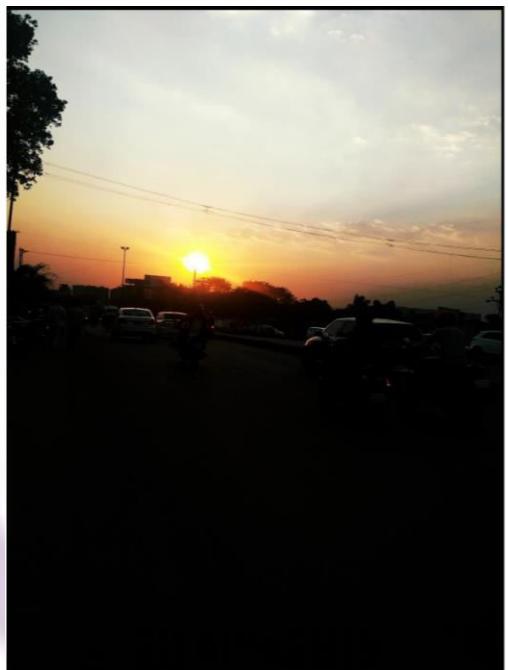
Sanket Arote- SE IT

Mayuri Amale- BE COMP

Surabhi Kanade- SE COMP

PHOTOGRAPHY

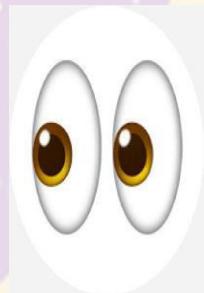

FACTS

1) A man is looking at a photograph of someone. His friend asks who it is. The man replies, "Brothers and sisters, I have none. But that man's father is my father's son." Who was in the photograph?

2) Forrest left home running. He ran a ways and then turned left, ran the same distance and turned left again, ran the same distance and turned left again. When he got home, there were two masked men. Who were they?

3) In 1990, a person is 15 years old. In 1995, that same person is 10 years old. How can this be?

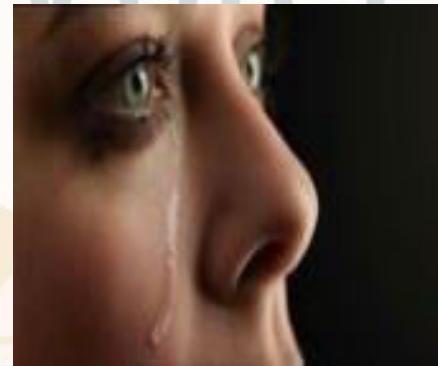

4) I must admit that I was not serious when I was telling you that I was not changing my mind," my friend was telling me. So, is he really going to change his mind or not?

1) His son 2) The catcher and the umpire
3) The person was born in 2005 BC. 4) he will not change his mind.

HEAR OUR VOICE

1. When a Person cries, if the first drop of the Tear come from the Right Eye, It's Happiness. But when the First Roll is from the Left Eye, It's Pain. And when they drop from Eyes, It's Frustration.

2. SUNSET UNDER THE CLOUDS LOOKS LIKE THE SKY IS ON FIRE.

3. THE SUN MAY BE OLDER THAN THE EARTH, BUT THE WATER WE DRINK IS OLDER THAN THE SUN

5. BHUTAN BECAME THE FIRST NATION IN THE WORLD TO BAN THE SALE OF TOBACCO.

6. THERE IS AN AREA IN CANADA WITH GRAVITY LESS THAN THE REST OF THE EARTH. THIS IS IN THE HUDSON BAY AREA OF CANADA

Eureka Hackathon 2K20

Eureka

Hackathon was held in college on 14th and 15th Feb 2020, this competition is having two stages Ideathon and Hackathon.

Out of India
78 teams Participated.

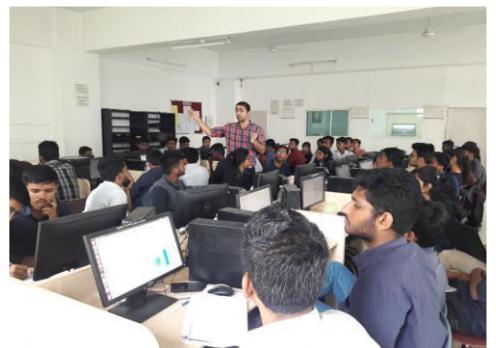
Operating System Installation

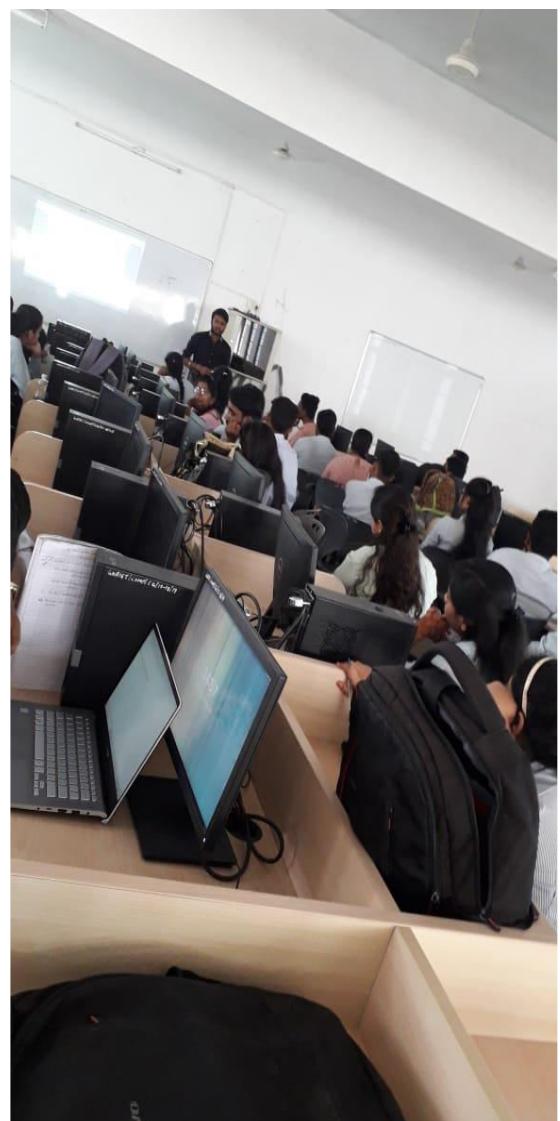
IIT Techfest Visit

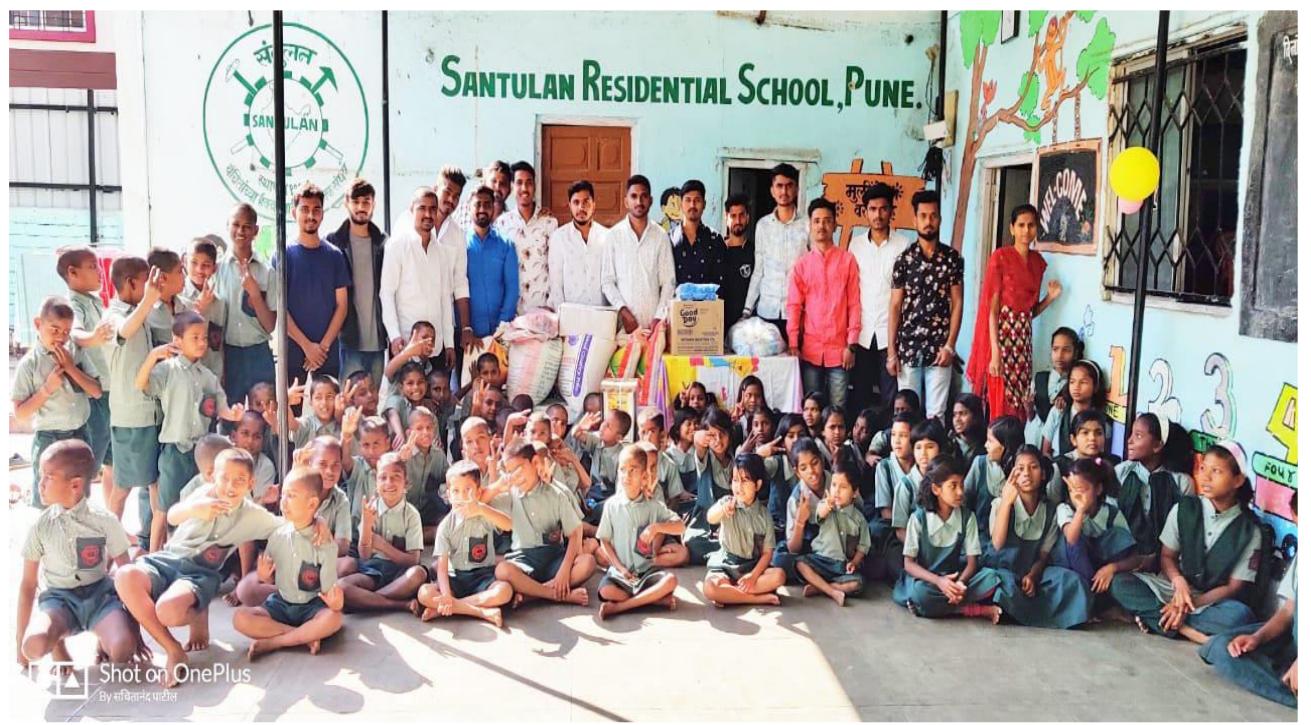
Artificial Intelligence and Machine Learning Workshop

Python Workshop

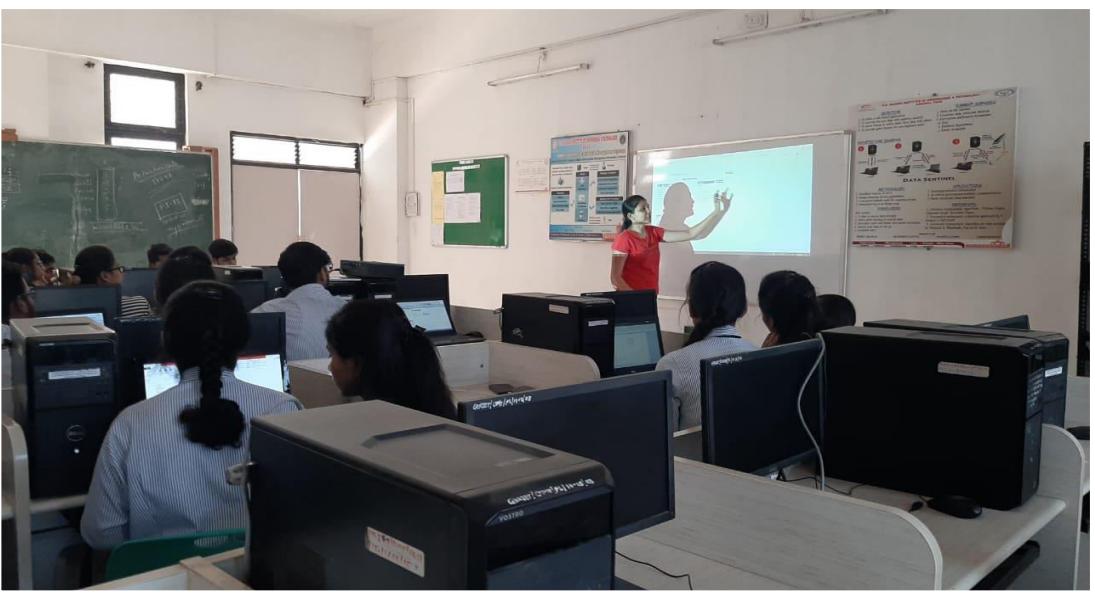
Donation at Orphanage

World Robotics Competition

Excel Workshop

THANKING YOU

ASSOCIATION OF COMPUTER & IT ENGINEERING STUDENTS

MAGAZINE COMMITTEE 2020

Koustubh salunkhe

Sanket Arote

Shivam Patil

Sushant Gandhewar

Aniket shinde

Surabhi kanade

& All Magazine Volunteers

Vaishnavi jadhav

Tejas Bhadane

Harshada Patil

Madhura Patil

Siddhesha Pawade

And especially Thanks to Magazine Coordinator

Prof. Pankaj Khambre